Midnattsropet

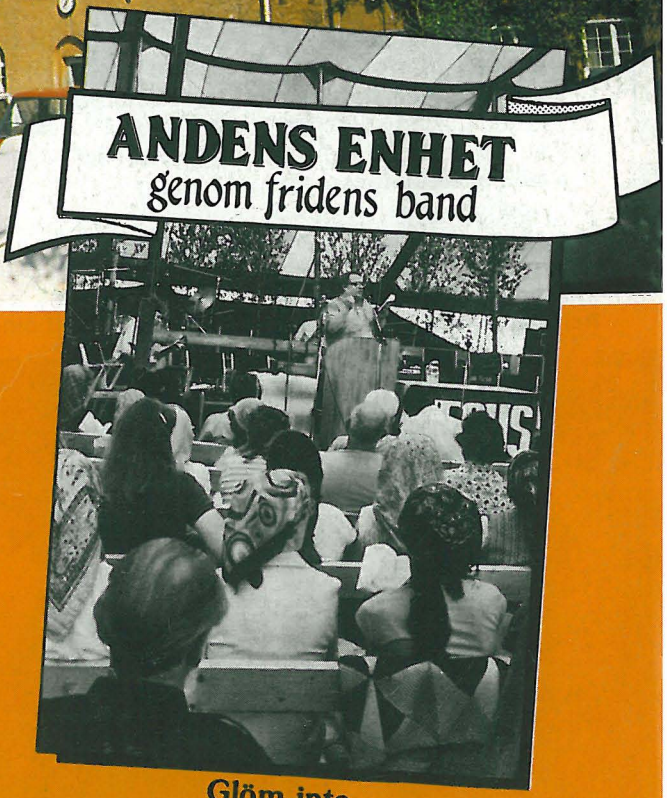

**VI FLYTT INT' –
TACK OCH LOV!**
Se mitten

FINNS HELVETET?
Text: Gunno Andersson sid 6-7

NEW AGE
Text: Jan Egil Hafsahl sid 12-13

**VAD HAR KRISTENDOM MED
KATOLSK SVARTKONST ATT SKAFFA?**
Text: Leif Liljeström sid 14-15

**Glöm inte
sommarkonferensen
i LATORP 15-23 juli
*VÄLKOMMEN!***

Ett besök som borde ha varit omöjligt att genomföra...

Text:
BERNO
WIDÉN

...om inte kristenheten fallit så djupt från sitt ursprung.

Kristenheten har svikit sin tro; punkt för punkt. Katolska kyrkan backar inte en tum i de irrläror och styggelser hon representerar.

Så kom han då till sist, inbjuden av katolska kyrkan och svenska regeringen till statsbesök samt välkomnad av en översvallande förväntansfull kristenhet, vikarierande Gud på jorden och omgiven av 900 beväpnade poliser. Ett besök som borde ha varit omöjligt att genomföra om inte svensk kristenhet fallit så djupt och långt ifrån sitt ursprung, utan istället följt sina pionjärers omutliga bibelsyn. En så gott som enad kristenhet slöt nu upp.

Även om ett sjuttiotal stolar stod gapande tomma i den ekumeniska gudstjänst som anordnats i Uppsala domkyrka, bedyrades i efterhand att det inte handlade om vare sig bojkott eller avståndstagande.

Tvärtom, sades det genom exempelvis insändare i Uppsala Nya Tidning, för att citera en av pingstledarna i Uppsala där man "beklagar djupt" den stämpel med intryck av bojkott man fått: "Vi fick som övriga församlingar ett antal biljetter till Domkyrkan. Vi meddelade församlingen detta, och de som ville fick sin biljett. Vi hade således varken i styrelsen eller i församlingen diskuterat någon bojkott".

Publiken svek

Man går t o m så långt att man säger, trots "...den stora medvetenhet om de stora skillnader som finns i teologi och ideologi..." att "...till detta är ett stort steg att tala om bojkott."

Hyllningen gavs alltså och välsignelsen utdelades till "konungen". Ett genomgående problem för arrangörerna var just detta att publiken svek. För att rädda situationen tvingades man då öppna entréerna för allmänheten, vilket egentligen av säkerhetsskäl var strängt förbjudet.

Vilka fanns då i ledet? Allt ifrån lutheraner, vars grundare och lärofader fortfarande är bannlyst inför påvekyrkan. Protestanter, vars bröder miljontals fallit för sin moders svärd, ända till de flesta frikyrkoförsamlingar som stod där helt förundrade och berusade av den mystik, spiritism och karisma Johannes Paulus II utstrålade.

Kristenheten utanför Rom har tvingats att punkt för punkt vika ifrån sin tro och lära, ja från sitt ursprung, i sina närmanden, alltmedan romerska katolska kyrkan inte backat en tum i de irrläror och styggelser hon representerar. Hon lär heller aldrig behöva göra det för att nå sina syften. Alla gav de honom sin hyllning — vilket hyckleri!

Dragen ut!

Man kan fråga sig var de protester fanns, det ljus som så tydligt kännetecknat och som så entydigt funnits förankrat i dessa församlingars pionjärer och ledare genom tiderna. Där språket varit klart och avslöjande, pekande på bibelns raka linje: "Dragen ut ifrån henne, haven ingen del i de styggelser..." osv. Istället blev man kränkt och sårad då "fanatiska kristna" påminde om den bistra verkligheten.

Banderoller spändes upp och flygblad delades ut av en skara, om än inte så talrik, men ändock visande att det i vårt land finns ett folk som varken deltar eller stillatigande ställer sig bakom denna företeelse. Det var en avslöjande protest, där man

Ovan: Påven omgiven av säkerhetsvakter. Publiken hålls på avstånd utanför avspärrningen. Många var ledsna över att så hindras komma i kontakt med den store kyrkoledaren.

Nedan, t v: Många poliser bevakade demonstranterna, för att gripa in vid minsta incident...

T h: Imponerande kortege, med bevakning av poliser till motorcykel, bil, helikopter och hund. För att inte tala om alla säkerhetsvakter...

Foto: IRENE DAHLBERG

hävdade något så förargligt och besvärande och för många så främmande som bibelns auktoritet.

Varför hävda bibeln allena när vi har en så stark tradition genom kyrkan. Till mångas förtret gick protesterna inte att tysta, trots att många provocerande försök gjordes.

— Fly skökokyrkan!, ljöd ropen.

— Kättare! Fundamentalister!, kom svaren. Knivar åkte fram och flera av de banderoller som rests upp skars i strimlor av den skrikande och uppretade folkmassan vilka kom direkt ifrån "herrens bord"!?

Professionell uppvisning

Polismakten som fått i uppdrag att beskydda påven, fick nu ställa sig att försvara "kättarna" mot upphetsade katoliker och andra "kristna". Handlingen i sig avslöjade hur sant och träffande budskapet var.

Gud till ära så fick det lilla maranatafolket inta den plats som den samlade kristenheten egentligen borde ha haft, att stå som ett bålverk emot denna, av bibeln beskriven som den stora skökan, vilken rider på vilddjuret — makten som håller henne vid liv.

Modern är på god väg att återbörda sina numera så kallade "förskingrade bröder" till fållan, men med mera tidsenliga metoder, då man inte har samma politiska makt som förut att jaga sina offer med svärdet. Det manifesterades i den ekumenik då man samlades kring samma altare för att hylla sin konung.

En stor del av offerritualerna gick åt till, som man lär, att med konstens alla medel försöka dra Kristus ned till jorden, för att återigen genom hostian bokstavligen korsfästa Jesus på nytt.

Det var en professionellt utförd uppvisning med mystiska inslag likt många hednareligioner man läst om i historia och nutid.

Att mässor hålls på platser som t ex Uppsala högar, vilka på sin tid var en plats för andra mässor fast då med offer av både människor och djur, är inte heller det oskyldigt. Kopplingen är helt uppenbar.

En varningssignal

Bibeln har ett klart uttalat profetiskt perspektiv som ord för ord nu går i fullbordan. Låt dig inte lockas av hennes ihåliga toner och yttre prål. En enda stråle av sanningens ljus räcker för att hon i sin egen förhävelse ska avslöja sig.

Låt påvebesöket bli en varningssignal för dig. Det är ytterligare ett tecken på att tiden att verka är kort — Jesus kommer! Håll fast det du har, det som endast fritt kan mottagas genom evangelium, så att ingen tager din krona.

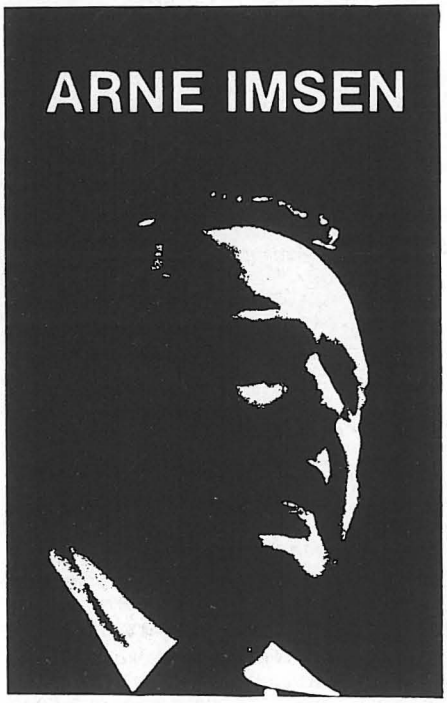
Dragen ut ifrån henne — men inte ut i tomheten. Fly, för ditt livs skull — men inte till ovissheten. Fly — till Jesus. Han är fortfarande den fasta punkten i tillvaron och det hopp som består. Han är den som har makt att förlåta, frälsa och ge evigt liv till arvedel. Han kommer med *sin* makts spira. Skall du då

forts sid 26

28-årige artikelförfattaren Berno Widén hade lyckats komma nästan fram till påvens podium på Uppsala högar. Han lyfte flygbladen, och ropade: »Dra ut ifrån skökokyrkan!» I nästa sekund låg han omkullslagen till marken av säkerhetspolisen! Ut i hela världen kablades uppgifter om attentatförsök mot påven av en 28-årig man... Men också tillrättalagda uppgifter om protest mot besöket.

Foto: PRESSENS BILD, Anders Holmström

Gör efter mönsterbilden!

Mönsterbilden var ingen konstruktion som Mose hade fantiserat ihop. Han hade blivit anförtrodd ett uppdrag.

Här fanns inte rum för spekulationer och experiment. Detta var inte Mose design, utan *Guds plan*!

I varje tid har det funnits en trons armé som har utmanat himlen och tagit steg på trons väg som betytt personlig förvandling och revolution för många människor!

Moses fick ett direktiv. Det var Gud som talade till honom. Gud borde väl vara en auktoritet också för oss. Man kan alltså inte ta det han sa som en deklaration eller ett allmänt önskemål, utan det var faktiskt ett *direktiv.* Han fick sig meddelat, en förhållningsregel som är enormt betydelsefull och nödvändig för alla trons barn i alla tider att stanna upp och pröva sig inför: *"Se till att du gör efter mönsterbilden, som har blivit dig visad på berget."*

Det fanns alltså en mönsterbild. Det var inte en konstruktion av Mose fantasier eller visioner, utan han blev anförtrodd ett uppdrag, som i både innehåll och form var bestämt och detaljreglerat av uppdragsgivaren. Ingenting hade överlämnats åt slumpen, utan varje liten detalj hade en helt speciell betydelse i frälsningshistorien. Den fick inte förfuskas, för det hade inneburit att förebilderna till det stora som ägde rum i Jesu Kristi uppenbarelse hade förstörsts.

Här fanns inte rum för spekulationer och experiment, eller att lägga till eller dra ifrån. Det var inte ett mekanistk förhållande mellan Gud och Mose. Mose fungerade inte som en dator som skulle programmeras. Mose skulle införlivas med Guds planer, smälta dem, bli ett med dem, så att han kunde se storheten i det som skedde, och i det Gud hade sagt.

Det var inte meningen att han skulle hitta på någonting nytt, originellt, sensationellt, eller göra någonting som skulle kunna väcka intresse och bära hans namn. Det var faktiskt inte Mose design, utan Guds plan. Det stora var att i alla avseenden få göra *Guds vilja.*

Gud sade till Mose: *"Se till att du gör efter mönsterbilden som blev dig visad på berget".*

□ □ □

Om man skall kunna förmedla någonting från Gud, måste man ha ett högst personligt gudsförhållande. Det får inte ske genom mellanhänder.

I omedelbar och personlig gudsrelation blir man öppen, lyhörd, känslig, formbar och brukbar i Guds händer.

Gud kan uppenbara sig i och genom en människa, anförtro henne himmelska verkligheter, ge henne ett profetiskt uppdrag och ett ämbete. Men man måste räkna med motstånd då Gud vill ha någonting utfört. Man möter inre motstånd, och motstånd från omgivningen och t o m från de troende. Vidare finns det osynliga makter som lurpassar för att hindra varje uns av gudsuppenbarelse på jorden och i tiden.

Det finns en osynlig andevärld som verkligen inte önskar några ingripanden från höjden. Den gör allt vad som står i dess makt för att hindra, förfalska, förfuska eller kanske t o m imitera, och därigenom förstöra, förvränga, förtrolla och förhäxa Guds verk. Vilken seger, då personliga förhållandet mellan Gud och människa är upprättade. Då innebär respekt och disciplin inte skräck, utan blir uttryck för en kärlek.

□ □ □

Inget offer blir för stort, och ingen uppgift omöjlig, bara man vet att det är Gud som gett den. Han har uppenbarat sig. Det är himmelen som har talat, och det innebär, i mötet mellan tiden och evigheten mellan Gud och människa, en förvandling av omständigheter och förhållanden, men framförallt *en ny epok.*

Vad händer? Gud uppenbarar. Gud avslöjar inte bara tidliga sammanhang, utan Herrens budbärare får det rätta perspektivet på sitt ämbete, på sin myndighet. Det får en evighetsdimension som är odiskutabel, där det inte finns utrymme för dialoger och resonemang för en ödmjuk tjänare; utan vilja, längtan och behov av att i alla stycken göra just så som Gud vill ha det. Gud är inte en uppdragsgivare i vanlig ordning. Det här är ett medarbetarskap på högsta nivå i de mest intima och personliga relationer mellan uppdragsgivaren och tjänaren. Det är hoppingivande, ty så länge Gud talar, finns det möjligheter. Så länge Gud griper in, finns det en framtid och ett hopp.

Nu sägs det så här: *"Se till att du gör efter mönsterbilden."* Med Mose som förebild kan vi i någon mån, eller kanske i mycket stor utsträckning, känna igen Guds plan. Det är inte bara vissa enskilda storheter i den heliga historien som Gud har tagit ut. Det finns portalfigurer, men tänk på de anonyma skaror som på exakt samma sätt i det fördolda, i ett personligt gudsumgänge har varit mottagare av Guds uppenbarelser för sitt hem, sin släkt och sitt fosterland, eller som har anförtrotts andra visioner eller uppenbarelser av Guds vilja för sin framtid.

Mose upplevelser fortplantar sig i hundratusentals, ja miljontals männi-

skor, vars namn vi aldrig har hört i tiden, som inte finns i någon bok, men de är inskrivna och deras insatser är upptecknade i den eviga världen.

Allt detta skall Gud avslöja när dagen är inne för den trons armé som i varje tid har representerat den eviga världen; Gud själv i tiden.

□ □ □

Ivarje tid har det funnits en trons armé som har utmanat himlen och tagit steg på trons väg. Steg som betytt personlig förvandling, men också revolution för många människor.

Deras gudsrelation har betytt enormt mycket för mänskligheten. Dessa människorblir gärna betraktade som särlingar, och när de meddelar sina erfarenheter, blir de vanligtvis väldigt missförstådda, därför att de kommer med någonting radikalt annorlunda.

Vi har våra traditioner och mönster. Självklart är detta nödvändigt, men det vi kallar traditioner, är ju ingenting annat än uppenbarelser i gången tid. Eller forskningar som människor gjort för att skaffa sig kunskaper och utvidga sitt vetande. Helt plötsligt kommer något som bryter det invanda, och då glömmer vi att det vi idag kallar tradition kanske är en personlig erfarenhet av någon eller några i det flydda.

De som gjorde erfarenheten och förde fram sitt budskap, blev missförstådda och många gånger misshandlade när de kom med sitt nya.

Mose upplevde också den här skepticismen, som ligger inbyggd i människans fallna väsen. Så fort Gud uppenbarar sig, då kommer vi med våra mått och mäter. Vi kommer med våra mönster och prövar. Så glömmer vi att det som Gud gör har mänskligheten varit med om tidigare. Det är kanske något som är nödvändigt just nu, eftersom trons folk har begärt av Gud en ny manifestation av hans härlighet.

Vi förväntar oss att himmelen skall svara på bönerna och invadera tiden med himmelens härlighet, så att bönesvaren visar sig i nya segrar för Guds rike. När Gud börjar arbeta och verka, då kommer vi med våra reservationer och förbehåll, vår kritik och skepticism. Så bygger vi upp ett bålverk *emot* Guds uppenbarelse, istället för att bejaka det Gud vill, och bli kanal för det som skall utföras i denna tid.

Det finns en mönsterbild också för vår tid. Glöm inte, att den i särklass största upplevels den kristna församlingen någonsin kan vara med om, den ligger framför!

□ □ □

Addera ihop allt den kristna församlingen har upplevt och förmedlat; den i särklass största händelsen ligger trots allt framför!

Det är helt uppenbart att om den kristna församlingen skall vara beredd för den upplevelsen, då tarvas någonting annat än traditioner. Man måste få upplevelser som har sina rötter i Guds eget löftesord, i det profetiska budskapet, så att profetia blir historia.

Till mönsterbilden som är given till församlingen, hör löftet om Jesu tillkommelse. Den utgör avslutningen på församlingens uppgift, på församlingens tidsålder. Vi lever i den lyckliga situationen, att Gud på ett alldeles speciellt sätt vänder sig till den yttersta tidens kristna.

På samma sätt som Gud vände sig till Mose, så vänder han sig till den yttersta tidens kristna på ett personligt sätt, och det gör han genom den helige Ande. Han säger: »Jag skall utgjuta min Ande över allt kött!»

Genom denna ande, skall församlingen få kraft att bliva Guds sanningsvittnen, få kraft att framhålla mönsterbilden, få kraft att inte bara aktualisera, men stå för Guds Ord, få kraft att gå emot lögn, villfarelse och allt detta som vill förvränga eller omintetgöra Guds planer för församlingen. Få kraft att poängtera, aktualisera, proklamera, demonstrera vad Guds Ord säger.

Därmed hålls mönsterbilden levande, så att den inte blir en konstruktion av våra funderingar eller religiösa behov och ambitioner, utan ett uttryck för Guds suveräna vilja.

Lycka till att ta emot den helige Ande för att göra Guds vilja! Amen.

»NYTT ÅTAL MOT IMSEN»

Så läste och hörde man i massmedia för några veckor sedan. Det är statsåklagaren i Luleå, som lämnat in en stämningsansökan för »medhjälp till egenmäktighet med barn».

Den 14-åriga gällivare-flicka åtalet gäller, rymde i fjol från barnpsyket i Boden tillsammans med en 16-årig flicka som också hon fick hjälp och »hölls gömd» av Maranata i fem månader. När flickan återvände hem, fick hon bo hos mamman för första gången på fyra år.

»Det kunde betraktas som en halv seger för Arne Imsen», menar tidningen **Norrländska Socialdemokraten**.

Åtalet kom alltså som en överraskning, när faktiskt socialnämnden i Gällevare efter denna Arne Imsens »medhjälp» till flickans och moderns egenmäktiga initiativ att försöka återförenas, funnit för gott besluta att »ungdomsvården» skulle upphöra.

I stämningsansökan skriver åklagaren att Arne Imsen dolt och undanhållit flickan på olika platser i Sverige. Han anklagas för att ha hållit henne med bostad, uppehälle och transporter på sådant sätt att det förhindrat ett ingripande från myndigheterna.

Arne Imsen tar åtalet med ro. Han beskriver insatsen som en utpräglad kristen barmhärtighetsgärning. Att samhället har en annan uppfattning, oroar honom inte det minsta:

— Det här tillhör livsrytmen! Det är inte första gången jag får en stämning på mig. Och troligen inte den sista. Jag får leva och vara glad ändå!

FÖRLIKNING!

På Stockholms fastighetsnämnds sammanträde den 20 juni 1989, beslöts följande i § 22:»Förlikning med Maranataförsamlingen i Stockholm, innefattande uthyrning av Bällstalundsskolan.»

Beslutet fattades så gott som enhälligt. Endast VPK reserverade sig, med grundlösa beskyllningar om obetalda hyresskulder och att Maranataförsamlingen »aldrig fullgjort sina skyldigheter gentemot staten»

Särskilt uttalande gjordes av v ordf Carl-Erik Skårman(m), led:a Barbro Noreson(m) och Samuel Strandberg (fp) samt tjg suppl Esbjörn Eriksson (m) enligt följande:

»Vi konstaterar att det sätt på vilket detta ärende hanteras av socialdemokraterna och av stockholmspartiet har åsamkat skattebetalarna en helt onödig utgift.»

Det är på sin plats att påpeka att ledamöterna Samuel Strandberg och Karl-Erik Skårman hela tiden kämpat för att Maranata skulle få förvärva Bällstalundskolan med tomträttsavtal.

Vad innehåller **egentligen** avtalet, som tydligen båda parter i stort sett är nöjda med?

Ja, eftersom avtalsförslaget av någon anledning är **hemligstämplat** tills det vinner laga kraft, får MR återkomma med mera detaljer nästa nummer!

Midnattsropet

Box 20134, 161 20 Bromma,
Tel 08-733 97 83

Utkommer med 12 nr om året.
Ansvarig utgivare: Finn-Arne Imsen.

Midnattsropets postgironr: 48 64 65-8.

Prenumerationspriset är: 60:- per år.
Till Finland, Norge och Danmark är priset detsamma som i Sverige.

Tidningen tillämpar "rullande abonnemang" dvs prenumerationen gäller tills uppsägning sker.

Meddelanden om adressändring måste göras senast tre veckor innan den skall träda i kraft och kan ske genom skriftligt meddelande till tidningens expedition eller på postens adressförändringsblankett.

Redaktionen tar med tacksamhet emot bidrag; vittnesbörd, rapporter om Guds verk etc.

Tryck: TeKå Offset, Bromma 1989
Omslagsbild: IRENE DAHLBERG

PREDIKAN AV GUNNO ANDERSSON

Redan i fornkyrkan brottades man med olika läromeningar när det gällde denna fråga. Man får ständigt återvända till Skriften och fråga vad Ordet säger.

Finns det ett helvete? I 1917 års bibelöversättning finns inte ens ordet "helvete" med, I äldre översättningar finns ordet, men som benämning av olika ting, och så uppstår begreppsförvirring.

I denna predikan får vi hjälp att reda ut begreppen. Bibelns lära är trots allt klar och entydig.

Förkunnelsen måste klargöra att människan bär sitt ansvar, och Gud har lagt evigheten i varje människas bröst.

Talet om helvetet brukar inte torgföras. Helvetet är konsekvensen av ett förfelat liv. Man vill i förkunnelsen betona vägen till frälsning, än om läran om evigt straff är en del av evangelium. Det finns också andra läror. Stanley Sjöberg för i sin bok "Ur svenska hjärtans djup" fram en lära som brukar kallas "alltings återställelse" (apokastasis-läran). Den stöder sig på två bibelord. Dels Apg. 3:19: *"Gören därför bättring och omvänden eder, så att edra synder bliva utplånade",* och så 1 Kor 15:26-28: *"Sist bland hans fiender bliver ock döden berövad all sin makt; ty 'allt har han lagt under hans fötter'. Men när det heter att 'allt är honom underlagt', då är uppenbarligen den undantagen, som har lagt allt under honom. Och sedan allt har blivit Sonen underlagt, då skall ock Sonen själv giva sig under den som har lagt allt under honom. Och så skall Gud bliva allt i alla."*

Denna lära fördes fram i fornkyrkan av en av kyrkofäderna, Origenes. På ett kyrkomöte i Konstantinopel 1543, förkastades apokastastisläran från både katolskt och protestantiskt håll. "Alltings återställelse" framställer Guds kärlek på ett sådant sätt att Guds nåd och kärlek inte kan tillåta människor plågas i ett helvete för evigt. Guds barmhärtighet tillåter inte detta, menar man. Efter en viss tidsrymd upphör bestraffningen, och Gud blir allt i alla. Allting återställs, och återgår till sitt positiva läge.

Begreppsförvirring

Vidare finns en annan lära, annulationsläran. Den lär att den som straffas upphör existera. Guds dom och vrede är det tongivande. Denna förkunnelse möter man bl a hos Jehovas Vittnen. Människorna utplånas, upphör att existera — alla utom en utvald skara, 144 000, som får nåd att leva tillsammans med Gud. Det finns emellertid inte ett enda ställe i Skriften där vi kan läsa att människan utplånas.

I Ef 2:1 står att vi är döda i synder och överträdelser, men det handlar om en andlig död, nämligen skilsmässa från Gud. I Luk 16 talar Jesus om den rike mannen och Lasarus. Han säger att den rike mannen dog efter det att Lasarus dött. Det handlade om lekamlig död. I Upp 20 talas om en evig död. Evig död innebär då fysisk död i förening med andlig död. Det finns inget sammanhang i bibeln som talar om att människan upphör existera.

En del av svårigheterna för oss att förstå de olika begreppen beror på att bibeln är skriven på olika språk, som översatts till ett tredje. Gamla testamentet skrevs på hebreiska, och det nya på grekiska. Båda dessa språk är mer rika på nyanser än vårt. Vid översättningen uppstår brister, och nyanserna försvinner delvis. Men om vi utreder några ord och begrepp, så förstår vi vad som menas.

Finns det något helvete? I 1917 års bibelöversättning finns inte ens ordet "helvete" med. I äldre översättningar finns ordet, men står då som benämning vid olika ting, och det uppstår en begreppsförvirring. Det är väsenligt för oss att bli medvetna om vad bibeln säger. Det handlar ju inte om att sätta sig ner och plugga in något för att bli lärda, utan att genom

Guds Ande få oss uppenbarade fördolda hemligheter. Vi ska inte förakta kunskap, men just bland de kunniga möter man motstånd. De tycks bli fastlåsta och fixerade i sina uppfattningar, och sätter intellektet så högt att det går prestige i frågorna istället för att man verkligen söker klarhet i vad saken gäller.

Vad innebär "evig"?

Vad innebär ordet "evig"? Det vanligaste uttrycket i GT för evig är "olam". Dess grundbetydelse är hemlig, dold. Men ordet är mångfasetterat. Som tidsbegrepp får det en helt annan dignitet. Det betyder obegränsad, bortom det förnuftsmässiga. Det innebär också någon okänd eller bestämd i det förflutna eller kommande. Ordet "olam" finns också i relativ betydelse. Vi läser i Job 20:4: *"Vet du då icke, att så har varit från evig tid."* Och så förklaras det: *"Från den stund då människorna sattes på jorden."* Evig betyder alltså här inte oändlig, utan från den stund då människorna sattes på jorden. Det är en lång tidsrymd, men relativ.

Ett annat område där begreppet "evig" används, är Israels religiösa och sociala liv. 2 Mos 31:16: *"Och Israels barn skola hålla sabbaten, så att de fira den släkte efter släkte såsom ett evigt förbund."* I 1 Krön 16:17 finns ett liknande exempel: *"Han fastställde det för Jakob till en stadga, för Israel till ett evigt förbund". "Och Gud sade: 'Detta skall vara tecknet till det förbund som jag gör mellan mig och eder, jämte alla levande varelser hos eder, för eviga tider."* (1 Mos 9:12) *"När jag ser den (regnbågen) skall jag tänka på den"* säger Gud *"då skall jag tänka på det eviga förbund som jag har slutit."*

Detta var exempel på begreppet "evig" använt i relativ betydelse; alltså inte menat som oändlig eller obegränsad. Men det finns även i absolut betydelse. Då bibeln talar om Guds existens, karaktär och egenskaper, används den formen. I 5 Mos 32:40, talar Gud: *"Se, jag lyfter min hand upp mot himmelen, jag säger: Så sant jag lever evinnerligen."*

Vi kan även nämna Jer 31:3 där vi läser om Guds kärlek, Hos 2:19 där det talas om Guds nåd och Mal 1:4 där det står om Guds vrede. I Pred 3:1 talas om evigheten som är nerlagd i varje människas hjärta. I Psalm 90 talas om evighet till evighet.

När vi kommer in på nytestamentlig mark, får vi ett annat språk att röra oss med — grekiskan. Det hebreiska "olam" har översatts till grekiska "ion". Det betyder egentligen tidsålder, och vi brukar tala om "ioner", dvs tidsåldrar. Exempel där ordet "ion" används: Mark 10:30: *"...och i den tillkommande tidsåldern evigt liv."* Mark 11:14: *"Aldrig någonsin mer äte någon frukt av dig".* I Matt 28:20: *"Se, jag är med eder alla dagar intill tidens ände."* "Ion" betyder ändlös tidsålder, evighet. Det är ett tidsbegrepp. Ett annat ord är "kosmos". Där tänker vi på världsalltet. Kosmos talar om det materiella, medan ion betyder världsalltet i tidsmässig mening.

Dessa uttryck förekommer tillsammans en gång, för att ge eftertryck; i Ef 2:2: *"...i vilka I förut vandraden efter denna världs och tidsålders sätt."* "Ion" är ett substantiv, men "iones" är ett adjektiv. De betyder utan begynnelse eller ände.

I Rom 16:26 möter vi uttrycket; *"...men som nu har blivit uppenbarad och enligt den evige gudens befallning blivit med stöd av profetiska skrifter kungjord bland alla hedningar för att bland dem upprätta trons lydnad."* I versen före talas om en hemlighet som förut under evärdliga tider har varit outtalad. Det är tider utan början eller ände. Detta ord förekommer 70 gånger i NT. 64 av dessa, står det i samband med Guds existens, med samma innebörd som i GT. När det gäller Gud, talas det i absolut betydelse. Det är viktigt veta detta, för att undvika begreppsförvirring.

I Hebr 7:23 talas det om prästadöme: *"Och medan de förra prästerna hava måst bliva flera, därför att de genom döden hindrades från att förbliva i sin tjänst".* Det aronitiska är tidligt, medan prästadömet efter Melkisedeks sätt, i vilket Jesus åsyftas, är oförgängligt. *"Och medan de förra prästerna hava måst bliva flera, därför att de genom döden hindrades från att förbliva i sin tjänst, har däremot denne ett oförgängligt prästadöme, eftersom han förbliver 'till evig tid'."*

I Hebr 13:8 läser vi: *"Jesus Kristus är densamme, igår och idag, så ock i evighet."* I hebr 9:14: *"Huru mycket mer skall icke Kristi blod — då han nu genom evig ande..."* Evig står här i absolut betydelse; utan begynnelse och utan ände. Den helige Ande kan inte dö. I vers 15 står det att *"de som voro kallade skulle få det utlovade eviga arvet..."* Några gånger har detta ord en vidgad betydelse. Kunde vi grekiska, skulle vi förstå de olika nyanserna.

Evigt straff

Matt 25:46 lyder: *"Och dessa skola gå bort till evigt straff, men de rättfärdiga till evigt liv".* Om vi tänker på apokastasisläran, som vill göra gällande att ordet evig står i relativ mening, inser vi hur orimligt detta påstående är. Ingen vill ju påstå att de rättfärdigas eviga liv är tillfälligt. I samma mening läser vi att de orättfärdiga ska gå bort till evigt straff. Och det är *samma* ord som används vid båda tillfällena. 2 Tess 1:9: *"Dessa skola bliva straffade med evigt fördärv, bort undan Herrens ansikte och hans överväldigande härlighet."*

Detta sammanhang skildrar när Herren Jesus Kristus uppenbarar sig från himlen med sin makts änglar och låter straffet drabba dem som inte känner Gud och inte är vår Herre Jesu evangelium lydiga. Dessa ska då bli straffade med evigt fördärv. Här har vi samma uttryck för evig, som när bibeln skildrar det oförgängliga i Guds olika egenskaper. Det gäller alltså inte bara Guds kärlek, nåd och barmhärtighet. Lika eviga är eld, fördärv och straff.

Det finns ett annat utryck som är kopplat till evighetsbegreppet, och det är helvete. I NT möter vi ordet "gehenna". Det används endast 12 gånger, och då uteslutande av Jesus. Det är ett hebreiskt ord som kommer av "gehinnom". Hinnom är ett namn, gehinnom betyder "Hinnoms dal".

I Gamla Testamentet motsvaras detta av "Scheol" som betyder *dödsrike.* Det var platsen dit både rättfärdiga och orättfärdiga kom när de dog. Psalm 88 talar litet om denna plats där det inte finns någon aktivitet, där Gud inte gör några under, där allt är i vila.

"Så hände sig att den fattige dog och blev förd av änglarna till Abrahams sköte. Också den rike dog och blev begraven. När han nu låg i dödsriket, ("scheol", grekiskans "Hades") *lyfte han upp sina ögon och fick se Abraham långt borta och Lasarus i hans sköte. Då ropade han och sade: 'Fader Abraham, förbarma dig över mig, och sänd Lasarus att doppa det yttersta av sitt finger i vatten och svalka min tunga, ty jag pinas svårt i dessa lågor.' Men Abrahams svarade: 'Min son, kom ihåg att du, medan du levde, fick ut ditt goda och Lasarus däremot vad ont var; nu åter får han här hugnad, under det att du pinas.' "* (Luk 16:22-25)

I dödsriket fick de igen för sitt jordelivs gärningar, om de handlat gott eller ont. *"Och till allt detta kommer, att ett stort svalg är satt mellan oss och eder, för att de som vilja begiva sig över härifrån till eder icke skola kunna det, och för att ej heller någon därifrån skall kunna komma över till oss."* (Luk 16:25)

I detta dödsrike finns två avdelningar: Abrahams sköte och ett pinorum, Jesus säger till rövaren på korset: *"Idag skall du vara med mig i paradiset".* Detta har ju gett speciellt huvudbry till Jehovas vittnen, som blivit tvungna flytta kommatecknet: "jag säger dig idag; ska du vara med mig i paradiset?" Såna konstigheter behöver vi inte syssla med. Både Jesus och rövaren skulle till dödsriket, Jesus räknade med att komma till Abrahams sköte, för vilket paradiset är ett annat uttryck. Paradis är ett persiskt ord, som betyder "hemlig" eller "dold".

Gehenna

Gehinnom var dalen som gick sydost om Jerusalem. Det var en plats dit man slängde sopor. Där brann en eld, det var ju en soptipp. Men den hade också blivit en plats där man offrade åt avguden Molok. Hinnoms dal utgjorde alltså ett mycket vidare begrepp. Jesus talar t ex i Matt 13 om den brinnande ugnen och i Mark 9 om elden som inte utsläckes eller masken som inte dör.

I Matt 22 skildras mannen som kom in i bröllopssalen utan bröllopskläder. Han greps vid händer och fötter och kastades

forts sid 24

Gud visade mig —Här å

— Frälsningen innebar att stänga en dörr bakåt. Det fanns ingen återvändo.

Det var att dö, och uppstå med Kristus.

Det var mitt livs avgörande. Inget religiöst experiment. Jag beräknade kostnaderna innan jag tog steget.

Varför kom du till Sverige?

— Jag studerade i Paris 1972-74. Det gick inte så bra. Då ville jag åka till ett land där det var lättare att studera och leva. Det blev Sverige. Så kom jag till Sverige 1974, vid 23 års ålder.

Av en, som man brukar säga, »tillfällighet» hamnade jag på Gamla Bro. Jag sökte bostad en natt, och eftersom det inte fanns något kors eller kyrkotorn på utsidan, tänkte jag aldrig på att det skulle kunna vara en församling eller kyrka.

Du såg inga kristna symboler alls?

— Nej, annars hade jag aldrig gått in, eftersom jag var muslim. Som jag ser det, ska det mycket till för en muslim att komma in i en kyrka.

Den kristna symboliken kan alltså stå ivägen för människor att komma i kontakt med kristna?

— Eftersom en muslim inte ska ha kontakt med kristna. Jag hade aldrig gått in på Gamla Bro om det funnits ett kors utanför!

Skulle det innebära, enligt ditt sätt att se eller enligt din erfarenhet, att det skulle betjäna missionen om man plockade bort dessa symboler?

— Åtminstonen när det gäller mission bland muslimer, tror jag att symbolerna är hinder mer än något annat.

Problemet är att muslimer aldrig haft kontakt med *kristna.* Det går alltid via symboler; genom kyrkor. I TV sänds från Italien katolska mässor varje söndag, osv. Muslimer har aldrig haft kontakt med personer eller bibeln själv — alltid kontakt med symboler.

Innebär det då att människor i dessa länder identifierar kristendomen med katolska kyrkan, påven och dessa symboler?

— De har inget annat att jämföra med. Och eftersom de i sin bok koranen har en del om dessa symboler för kristendomen, så är kristendom för muslimerna vad kyrkan representerar av symboler. De vill inte heller veta mera.

När du kom till Gamla Bro den där natten, tänkte du inte på något annat än möjlighet till logi? Du kopplade inte till någon religiös aktivitet?

— Absolut inte. Eftersom varken byggnaden eller människorna i byggnaden hade någon symbol som tydde på att här fanns kristna människor.

Den bild du hade av kristendomen när när du kom, var alltså den man får från katolska kyrkan — påve, kardinaler, biskopar, krusifix?

— Bortsett från Egypten och Libanon, som under många år haft kontakt med kristna på något sätt, finns i de övriga arabländerna knappt 2 % som känner till att Jesus föddes i Palestina. De flesta tror, liksom jag också trodde, att Jesus föddes i Rom. Allt som har med kristendom att göra, är kopplat till Rom — och till Europa förstås.

Vad hände den natten du kom till Gamla Bro?

— Det var en märklig natt — ett sådant tillfälle man aldrig kan sudda ur sitt minne. Oturligt nog var hotellet fullt, men jag fick sitta på en stol. Du var ju där, och satt och spelade gitarr hela natten! Jag blev irriterad, och undrde varför du höll på så. Men jag var trött, och somnade.

På morgonen fick jag träffa Naugib, en kristen arab. Det var första gången i mitt liv jag träffade en kristen arab, och fick se en bibel på arabiska. Där började vägen...

Var det en omstörtande upplevelse?

r ditt livs chans!

ARNE IMSEN
intervjuar
MOUSSA
från N. Afrika

— Det var en helt ny, engagerande upplevelse. Jag var för nyfiken för att låta bli! Jag började läsa bibeln mer och mer. Först för att hitta bekräftelser på de falska informationer jag hade om kristendomen. Men det hittade jag inte.

Så de informationer du hade om kristendomen innan du kom i kontakt med bibeln rensades ut, och du fick en helt ny syn?

— Absolut. Det rensades bort mycket. Både genom att läsa bibeln och i personlig kontakt med kristna.

Det innebar alltså en ny värld för dig?

— Ja — det var att *födas på nytt*. Det kom helt oförberett. Jag hade ingen kunskap eller tradition att lita mig till: Jag var neutral, totalt nollställd när det gällde kristendomen.

Blev du inte rädd? Gav du dig frivilligt?

— Det var en ständig kamp mellan huvud och hjärta. Samvetet var för Kristus, för församlingen, atmosfären, bibeln. Men hjärnan stred förstås emot i början. I början, innan jag förstod var frälsning är, och vad bibeln vill ge människan, trodde jag att det att bli kristen var att förlora sin identitet. Att jag då inte längre skulle vara arab. Där hade jag en svår kamp.

Det måste väl bero på att det är svårt skilja mellan araben och religionen?

— Ja, eftersom muslimer i sitt undermedvetna tror och är nästan 100%-igt säkra på att alla européer är kristna, så om du säger »kristen», betyder det för dem européer eller amerikan. Och jag tror att svenskar på motsvarande sätt har för sig att alla araber är muslimer.

Du hade då ingen högre uppfattning om kristendomen?

— Man har som arab ingen chans att få det. Det finns ingen bibel och ingen kontakt med kristna i mitt land. Hur ska man veta?

När du läst bibeln och kommit underfund om att den representerar något helt annat än det du tidigare trott; fick då din föreställningsvärld ett helt nytt innehåll?

— Ja, Gud visade mig: Det här är ditt livs chans!

Så kom efterföljelse — personlig tro, omvändelse, dop — hur klarade du dopfrågan, exempelvis?

— För mig var det naturligt att döpas. Då jag accepterat Jesus, var dopet självklart.

Vad innebar dopet för dig?

— Stänga en dörr bakåt. Det fanns ingen återvändo. Det var att dö, och uppstå med Kristus. Som bibeln säger.

Det låter oerhört dramatiskt!

— Det var mitt livs avgörande. Det var inget religiöst experiment. Jag beräknade kostnaderna innan jag tog steget.

Sedan fick du höra undervisningen om dop i den helige ande — en personlig erfarenhet som är nästan lika genomgripande som själva pånyttfödelsen. Kan du berätta hur det skedde?

— Det var efter ett väckelsemöte på Gamla Bro. Ingen lade händerna på mig och bad för mig. Jag blev andedöpt när jag låg på knä och bad till Gud efter mötet.

För mig var det ett steg vidare; djupare, speciellt när det gäller bekännelsen. Det blev en stor hjälp. Jag har hamnat i vissa omständigheter ibland, där det varit svårt bekänna Kristus. Där har andedopet hjälpt mig.

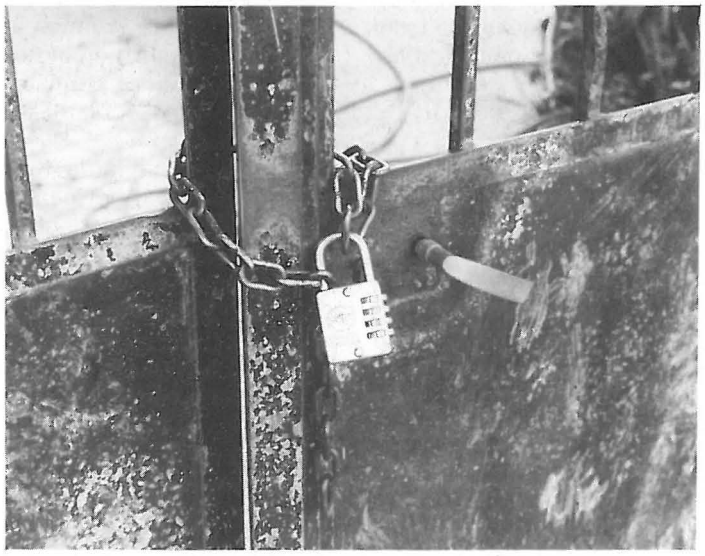
Nu har det gått en del år. Det du nu berättat om skedde i Sverige, där det var en förtätad atmosfär av likasinnade människor. Men sedan lämnade du Sverige, och hamnade i ditt eget hemland. Den förändringen måste också ha varit ganska omvälvande för dig?

— Ja, jag kom hem till en helt annan värld. Det går aldrig jämföra församlingens atmosfär, liv och stöd med tillvaron ensam i ett missionsland.

Jag är mycket tacksam för den undervisning jag fått — inte bara intellektuellt, men andlig undervisning. Den har burit och bär mig fortfarande. Jag har prövat löftena i bibeln. De stämmer! Gud är trofast.

Innebär det att för den situation du kan hamna i, unik och speciell för ditt hemland; har frälsningen en utrustning som gör det möjligt fungera också under dessa förhållanden, utan att förlora fästet i Gud?

— Ja, men jag vill påpeka att man måste få rätt bild av Kristus; få den rätta frälsningsupplevelsen. Får man

Mötena får hållas försiktigt, bakom stängda dörrar i de flesta muslimska länder.

en ytlig undervisning, då blir det svårt. Jag är tacksam att jag fått en undervisning som stämmer med verkligheten.

Du menar att när man fattat sitt beslut, tagit steget, så kan man se döden i vitögat?

— Ja, man har förlorat allt; accepterar att om inte Gud räddar, så finns inget hopp.

Det har gått en del år. Du har familj och barn. Du måste fundera över hur du som far ska kunna föra din upplevelse vidare på dina egna barn, i en miljö som är så annorlunda än där du själv upplevde Kristus. Är det möjligt ha en andlig oas i denna kulturmiljö, och bygga upp en grund för tron, utan alldeles för många andra influenser som underminerar och gör det svårt?

— Där spelar familjen en stor roll. Det måste i familjen finnas denna atmosfär och gudstro. Vi har också samlingar. De skiljer sig förstås en del från samlingarna i Sverige. Men överallt finns kultur som inte är hälsosam för tron; tendenser till sekularisering. I arabvärlden kanske tendenserna är mera aggressiva. Här mera försåtliga, smygande.

Kan gudstjänstlivet fungera, när man känner sig uppmärksammad och kontrollerad?

— Det är inte roligt; det är plågosamt, speciellt för mig som är van vid att få leva ut på mötena. Men samtidigt är det en väldig tuktan.

Du blir inte missmodig?

— Nej, eftersom jag där gör upplevelser som man inte har möjlighet göra här — på ett annat sätt

Man kan alltså bevara den andliga kvalitéten under helt andra förhållanden och betingelser? Man behöver inte förlora något — livet kan rent av fördjupas?

— Bara man inte blir fixerad i *formen*, överlever man. Har man innehållet — en levan-

forts sid 19

KAINS VÄG

"Ve dem, ty de hava trätt in på Kains väg." (Jud. 11)

Kains väg är nutidens mest trafikerade stråkväg. Vad är då Kains väg?

Det är den *hemgjorda rättfärdigheten,* som börjar med fikonlöven i bibelns första bok och slutar med skökans scharlakan i den sista.

Den står i motsats till gudsrättfärdigheten, som börjar med de gudsgjorda skinnkläderna i bibelns första bok och fullkomnas med brudens glänsande linne i Uppenbarelseboken.

När människan blev varse sin nakenhet, trodde hon att den kunde skylas med det som hade växt på en förbannad mark; så klädde hon sig i löv.

Det dugde — till dess Gud kom.

Sedan kläddes människan i kläder av skinn, gjorda av Gud. Och för att få skinn måste blod flyta.

Det var väl första gången Adam såg död, och kanske fick djuret dö för hans egen hand. Han började förstå, att synd bragte förbannelse och förbannelse betydde död.

Då människan stod klädd, rättfärdigad, så hade dräkten tillkommit genom ett i döden utgivet liv.

Det var första skymten av Golgata — den hemgjorda rättfärdighetens stötesten och djävulens förskräckelse.

Av allt detta lärde Kain ingenting. När Abel genom tron frambar sitt blodsoffer, stod Kain vid ett altare, som väl var mycket skönare än Abels — men där saknades blod.

GUSTAF F JOHNSSON, den kände förkunnaren inom Missionsförbundet, blev känd för sitt radikala budskap. Han gjorde upp med falsk religiositet, ljumhet och hyckleri. Han flyttade sedermera till Minneapolis, USA, där han byggde upp en församling. Många minns de välbesökta kampanjmötena under 40-talet, med besök av den åldrige svenskamerikanen. Hans uppfordrande förkunnelse ledde till frälsning för skaror av människor.

Hans bok »Brinnande hjärtan», blev till väckelse och rannsakan för många ljumma kristna. Följande predikan är hämtad ur denna bok.

Aktuellare än någonsin!

På Kains altare låg den skönaste frukt, gyllene säd, saftiga druvor, doftande blommor prydde offret, det var en estetisk gudstjänst!

Åkermannens egna händer — en syndares händer — hade frambringat det allt ur en förbannad mark!

Modern kainsdyrkan

Vid kainsaltaret tages ingen hänsyn till förbannelsen, och det egna verket värdesättes av syndaren själv.

Abels gudstjänst bekänner människan utfattig, erkänner förbannelsedomen och träder inför Gud genom ett i döden utgivet, oskyldigt liv.

Vid abelsaltaret står syndaren och blickar upp till Golgata.

Vid naturreligionens altare står nutidens etiska förkunnelse, och över de mellanliggande seklerna räcker han kainsgudstjänsten handen.

Var igenfinnes kainsdyrkan i våra dagar?

Först i den katolska kyrkans rättfärdiggörelselära, där människan träder inför Gud genom botövningar, barmhärtighetsverk, klosterhelighet: en fromhet framalstrad ur förbannad mark.

Den moderna predikan att frälsning vinns genom att stupa på slagfältet, att kristendomen består i att göra gott, att det gör detsamma vad man tror, blott man lever rätt — allt detta tillhör Kains religion.

Största delen av nykterhetsverksamheten i vår tid har intet annat altare än Kains.

"De äro så *snälla* människor."

"Han är lika *god* som någon läsare."

"Jag skall försöka *leva* som bibeln fordrar."

"Jag *gör rätt* så långt jag förstår, mer fordrar icke Gud."

"Jag tror icke som du men lever enligt *min egen tro."*

Detta, och mer i den stilen, äro satser ur Kains troslära.

Snälla, goda människor, som söka leva efter bibeln, så långt de förstå, enligt sin egen tro, kunna väl vara lika goda som någon läsare, men de äro allesammans under förbannelse, ty det står skrivet: "Förbannad vare var och en, som icke *förbliver* vid *allt* det, som är

skrivet i lagens bok, så att han *håller* det!"

Deras altare är icke vårt altare, Gud ske lov!

Vårt altare är bestänkt med blod. Vi hava blivit "rättfärdiggjorda i hans blod".

Med all världen hava vi stått brottsliga inför Gud, erkännande vår dom och dess rättvisa, erkännande att våra händers verk icke kunna frambäras som offer åt Gud förrän försoningsblodet bestänkt altaret. Och så fattiga voro vi, att vi hade icke ett lamm till offer, utan Gud försåg offret, Guds Lamm blev vårt försoningsoffer.

Ingenting om frälsning

»Och Herren såg till Abel och hans offergåva!»

"Rättfärdiggjorda utan förskyllan, av nåd, genom förlossningen i Kristus! (Rom. 3:24)

Den rättfärdighetsdräkten är gjord av Gud, den duger till bröllopskläder. Klädd i den dräkten springer man icke och gömmer sig då Herren Gud kommer.

Den förlorade sonen får den till skänks.

Den hemmavarande sonen, som varit så "snäll", att han aldrig har överträtt ett av faderns bud, varken har den eller vill ha den.

Hans egna kläder duga, menar han.

Framför mig ligger en blankett, som blivit mig tillsänd av en prästman, vilken blivit tillsatt av någon slags religiös kommission för att kartlägga stadens kyrkliga verksamhet.

Nu för tiden skall allting "undersökas", "överskådas", "synas", "inspekteras" etc, etc. Det gäller allting, från landets urskogar till regeringens skeppsbyggnadsverksamhet, prisstegringen, det allmänna hälsotillståndet och den kyrkliga verksamheten.

Varje "överblick" betyder ungefär så mycket som en pris snus i sockenkyrkan en högmässa.

Men av ovanskrivna blankett upplyses jag icke så litet om vad nutida "kyrklig verksamhet" är för någonting.

Bland de frågor, som jag skall besvara, förekommer följande: Auditoriets storlek? Matrummet i kyrkan? Köket? Förmaket? Klassrummen? Gymnasiet? Andra rum? (Andra? Är det månne fråga om balrum, badrum, kägelbana, biljardrum m m?)

Vidare: Hur många organisationer i kyrkan? Hur många möten? Av vad slag? Sociala? (De komma först på programmet!) Religiösa? Filantropiska? Affärsmöten? Atletiska? Skogsfärder? Baseballspel? Fotbollspel? Tennis?

Har ni behov av några lärare i lekar?

Ämnar ni utsträcka eder verksamhet?

Och mycket mera i denna stil.

Men ingenting om frälsning!

Här ha vi kainskyrkan i sin nutida utveckling.

Ingenting om frälsning — ty synden är endast ett tillfälligt missöde, beroende på omgivningen. Och därifrån frälsas man genom solsken, frisk luft, atletiska övningar, sociala samkväm, högre löner, bättre levnadsförhållanden osv.

Förbannelse är ett fult ord, med vilket nutidens predikstolsmamseller icke vilja uppröra sina fint bildade åhörare.

Människan är god — det lärde prästen av professorn vid seminariet. Det gäller därför endast att odla vad som redan finnes.

Vad djävulen fruktar

Drag ungdomen till kyrkan med sociala och atletiska tillställningar; komma de unga blott dit så kommer snart pastorns solskenspredikningar att bleka djävulen i dem, så han kommer att bli som en ljusets ängel!

Djävulen har ingenting emot religion.

Reformrörelser, sedlighet, rusdrycksförbud, samhällsförbättrande och kyrklig verksamhet kan han ganska väl sämjas med.

En präst som predikar "var god", i stället för "bliv frälst", får intet motstånd av den onde. Varför skulle satan hindra honom? Han är en av den ondes mest hyfsade torpare.

Människovänlighet, kärleksverk, kultur och lärdom falla den onde i smaken, ty han är ingalunda den buse man målat honom. Han föredrager säkert att få framträda som en gentleman.

Även kristligt leverne stör honom icke, det är skönt och bör eftersträvas — blott man icke talar om *livet och huru det undfås!*

Det är Kristus, korset, blodet, försoningen, frälsningen, pånyttfödelsen, som djävulen fruktar.

Jesus såsom ett ideal, ett mönsterliv, som vi skola söka efterlikna, det är Kains lära. Med den är satan nöjd.

Kristus gjord till synd för oss, på det att vi skulle varda Guds rättfärdighet i honom: Kristus vorden en förbannelse för oss för att friköpa oss, det är djävulens förskräckelse.

För att leda Kristus ifrån korset uppbjöd han alla sina krafter, erbjöd honom alla världens riken, lockade Petrus att hjälpa sig. För att hindra Kristus att gå upp på förbannelsens trä med syndernas börda, sökte han förmå honom att begå självmord i Jerusalem, och i Getsemane sökte han döda Jesus med bedrövelse. Ofta sökte han leda pöbelhopen att taga livet av Jesus med att stena honom. Men det var till förbannelsens trä Jesus skulle med synden, därför gick han undan stenarna.

Kains väg är kristendomen utan Kristi kors.

"Talet om korset är en dårskap för dem som varda förtappade, men för oss, som varda frälsta, är det en Guds kraft."

NEW AGE

Vad är detta mystiska begrepp, som allt mer påverkar och styr vår värld. Nätverket av religioner, filosofier, rörelser, hälsoregler, ordnar och spåkonst — men alla med *människan i centrum*. Från tidningen Pilgrimmen publicerar vi i två avsnitt en grundlig och avslöjande artikel som JAN EGIL HAFSAHL skrivit om New Age — skriften på väggen.

New Age är ett samlande begrepp — eller en "uppsamlingsvåg" av alla alternativa strömningar de två, tre sista decennierna kan visa upp. Som väckelsen framstår idag, är den ett konglomerat av likt och olikt, från österländsk filosofi till biologiskt jordbruk, från ett nytt paradigma till alternativ medicin.

Romarriket är intressant i fler avseenden, i dåtid — historiskt och i framtid — profetiskt. Det vore i sig ett sociologiskt eller religionshistoriskt studium.

Religionssynkretism

Det är först under romartiden vi kan tala om en egentlig religionssynkretism. De gamla hellenerna hade haft sina gudar och sin gudalära, och etruskerna, romarnas läromästare i mångt och mycket, sin haruspices, sin spådomskonst, men själva synkretismen, religionsblandningen, är ett element i religionshistorien vi först kan se i det andra och tredje århundradet efter Kristus.

Den gamla romerska religionen var ytterst konservativ, och passade väl in i ett politiskt och socialt stabilt samhälle, uppburet av stadsstaternas aristokrati, som visste att värdesätta "pax romanum", den romerska freden.

Den romerska religionsdyrkan var i utgångspunkten en offentlig angelägenhet, långt mer än en personlig samvetssak, än om alla hem med självrespekt hade sina personliga husgudar: Lares — hemmets goda andar, och Penates — förrådskammarens gudar. Än om gudarna åtnjöt både respekt och värdighet, var de goda, stabila borgarnas förhållande till gudavärlden av rätt ljum karaktär.

Religioner på vandring

Det är två ting värda att lägga märke till. För det första passade den traditionella romerska gudaläran dåligt som täckning av den ökande enväldiga maktutvecklingen från kejsarens sida. Den gryende kejsarkulten behövde en ny religiös plattform att vila på.

För det andra märker vi att under den stationära aristokratin utvecklade sig ett mera "mobilt" och oroligt folkskikt — handelsmännen och hantverkarna. Denna kringflackande folkgrupp blev mottagare, och senare bärare av nya intryck och impulser från olika religiösa riktningar.

Den första verkliga synkretismen ser vi i mötet med Pethenons gudar. De grekiska gudarna flyter in i den romerska mytologin: Zevs, lustans gud och konungen över gudarna, blir till romarnas Jupiter, hans bror, havsguden Poseidon, blir till Neptunus. En tredje bror, Hades, härskaren i dödsriket Tartarus, möter vi igen som guden Pluto, osv. De gamla gudabilderna flyttar in och stöps om i samtidens passande form.

De största och värdefullaste naturrikedomarna i imperiet befann sig i de öststatliga regionerna. Varutransporten gick därför västöver mot Rom, och med handelskaravanerna ett myller av idéer, tankar, kulturer och religioner.

"Pax romana" var av yttre karaktär. Den traditionella tryggheten som storfamiljen, släkten och det lilla landsortssamhället representerade, blev fullständigt pulveriserad i de kosmopolitiska grekisk-romerska städerna. Folket blev världsmedborgare, men samtidigt ensamma och rotlösa.

Längtan efter personlig tillhörighet och trygghet väcker ett behov, ett andligt vakuum, bland rikets inbyggare. Tiden var mogen, och med de handelsresande kom kristendomen och ett myller av mysteriereligioner.

Traditionsprincipen

Trots dess urvattnade innehåll, ansåg romerska staten det som sin plikt att hålla den gamla gudaläran i hävd — men medgav i toleransens namn också andra folkgrupper med samma rätt: om de nya religionerna inte kränkte de gamla gudarna blev de hälsade välkomna till Rom genom traditionsprincipen. Det är intressant att märka att judendom var en tillåten religion de sedermera offren till kejsarens bild fick en acceptabel ersättning med att det dagligen blev framburet ett speciellt tackoffer till förmån för kejsaren, i Jerusalems tempel.

De östliga religionerna på

-skriften på väggen

vandring västöver kallas gärna "mysteriereligioner", då de innehöll hemliga invigelseriter och kulthandlingar. Det visade sig att just de mystiska och magiska elementen var religionens bästa missionärer, i det att de spelade på en pirrande nyfikenhet hos folket.

De eleviska mysterierna från den grekiska forntidsstaden Elevsis, blev ett populärt inslag på den romerska religionsmarknaden, där kulten till fruktbarhetsgudinnan Demeter blev omvandlad till en individuell odödlighetskult.

Från Mindre Asien kom Dionysos — (eller Baccus-)mystiken med sina lössläppta fester och sina flytande gränser mellan tillbedjan och sensualism.

Från samma område kom den orgastiska Attisdyrkan till ära åt gudinnan Kybeles otrogne älskare.

Isis-mysteriet hade egyptisk upprinnelse, där Apuleius beskrivning ger oss en god inblick i invigningen i detta mysterium; dyrkan av jordguden Gebs och himlaguden Nuts avkomma.

Från Persien kommer Mitras-mysterierna — en kult som helt slår igenom på 200-talet, bl a i den romerska hären — och bland flera av soldatkejsarna först lanserad av kejsar Aurelian år 272. Den orientaliska solguden passade som hand i handske till den växande

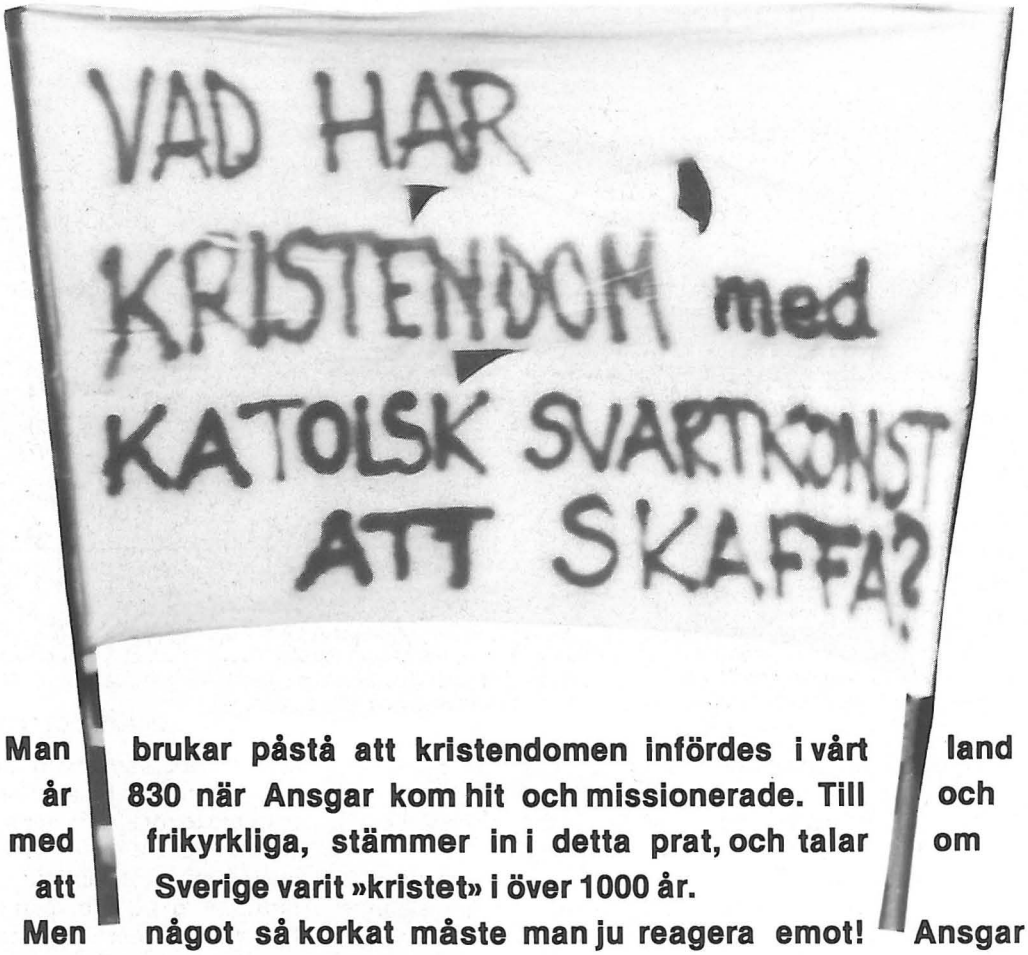
forts sid 22

Utbudet på lösningar för att må bättre, göra upplevelser och forcera de vanliga gränserna av tid och rum blir allt flera.

Erbjudande av horoskop, meditation och hälsoråd, varvas med mera klart uttalade religiösa läror.

Lägg märke till duv-symbolen som vi är vana se i ekumeniska sammanhang!

Man brukar påstå att kristendomen infördes i vårt land år 830 när Ansgar kom hit och missionerade. Till och med frikyrkliga, stämmer in i detta prat, och talar om att Sverige varit »kristet» i över 1000 år. Men något så korkat måste man ju reagera emot! Ansgar kom inte hit med kristendomen, han kom hit med *katolicismen*! Och det är en himmelsvid skillnad mellan kristendom och katolicism.

Text: LEIF LILJESTRÖM *(Väckelseropet nr 6/89)*

Katolicism är en djävulsk blandning av hedendom och avfällig kristendom. Att det verkligen är så, finns det otaliga både historiska och nutida bevis på.

I Gamla Uppsala låg under vikingatiden ett stort hedniskt tempel, där man vart nionde år offrade människor och djur åt Tor och Oden och Frej. Detta tempel var ett religiöst centrum för hela Norden.

Vad de katolska missionärerna gjorde när de kom till Sverige, det var bara att de strök lite kristen fernissa över den gamla nordiska hedendomen. Templet revs, och så byggdes det en stor träkatedral på samma plats. Tor bytte namn till Vite Krist. Oden blev Gud Fadern, och Freja blev Maria. Samma demoner mottog folkets tillbedjan även i fortsättningen, de hade bara bytt förklädnad.

Istället för att ge sig ut och kriga i Tors namn, gav sig vikingarna sedan ut och krigade i Vite Krists namn. I stället för att offra åt templet, offrade de sitt silver och guld åt kyrkan. Samma sataniska system levde vidare, under en (i bästa fall) from täckmantel.

Hedniska offerfester

Att de hedniska offerfesterna fortsatte, och inte övergavs förrän vid reformationen på 1500-talet, visar följande citat från Nordisk familjebok:

»Till Gamla Uppsala strömmade enligt gammalsed allmogen samman vid Eriksmässan, då helgonkonungens ben i procession ditfördes från domkyrkan i Uppsala. Dessa Eriksmässor kunna betecknas som fortsättningar av de stora blot, som under hednatidens slutskede firades i Gamla Uppsala.»

Inte ens reformationen kunde helt tränga undan denna gamla hedniska demondyrkan, utan den fortsatte i det fördolda på många platser. I Härlöv i Småland t ex, finns en sedan gammalt berömd »offerkyrka». Enligt Härlövs kyrkböcker från 1700-talet, skall det i hednisk tid ha funnits en offerkälla på den plats kyrkan nu står. När bygden »kristnades», tog kyrkan över offren. Folket offrade sedan åt »Maria» för att bli botade från sina sjukdomar. Ända in på 1700-talet — två hundra år efter reformationen — levde mariakulten kvar i denna bygd. Man har t o m funnit en mariabild från 1700-talet under putsen i sakristian i den nuvarande kyrkan. (BT 23/12-88)

Detta mönster går igen överallt där den katolska kyrkan finns. Även Vatikanen i Rom är byggd på en gammal ockult plats. Den kulle där påvekyrkan har sitt högkvarter kallades redan i hednisk tid »Vaticanus», vilket betyder »plats för spådom».

Katolicism är utan tvekan hedendom i kristen förklädnad. Kyrkan har helt enkelt »kristnat» demonerna och tagit dem i sin tjänst. Sedan har de gjort tecken och under, och folket har trott att det var Gud.

Påvliga aktiviteter

Men det där var på medeltiden, säger ekumenerna. Idag är katolska kyrkan annorlunda, särskilt efter 2:a Vatikankonciliet. Den nuvarande påven är en god kristen. Han verkar så snäll och godmodig, och har han inte själv sagt att han kommer till Sverige enbart för att predika evangelium om Jesus Kristus...? Så inte kan det finnas något ont i denne man. Nejdå, han är säkert ingen hedning...

Jaså inte? En fransk tidskrift, »Introibo», utgav för en tid sedan en »meritlista» med ett urval av det som Johannes Paulus II har sysslat med under sina år som påve. Här är några punkter ur denna lista:

*** 25 maj 1982: JP2 deltar i en protestantisk gudstjänst i den anglikanska katedralen i Canterbury.**

*** 11 december 1983: Han predikar i lutherska kyrkan i Rom och hävdar, att processen mot Martin Luther återupptas på ett mer sakligt sätt.**

*** 10 maj 1984: I Thailand bugar sig JP2 djupt för högste buddhistfunktionären som sitter på sin över JP2 upphöjda tron.**

*** 11 december 1984 sänder JP2 en representant till första spadtaget till en moské, som skall bli Europas största.**

*** 24 juni 1985: I Togo, Västafrika, deltar JP2 i en »helig skog» i hedniska ceremonier. Några dagar senare deltar han i Kara och i Togoville i *sataniska* riter.**

*** 19 augusti 1985 förkunnar han i Marocko för muslimerna: »Vi har samma Gud».**

*** 2 februari 1986 får JP2 i In-**

dien det röda Tilak-tecknet på pannan av en hinduistisk prästinna, och tre dagar senare genom en kvinna vigd aska på pannan.

(Från »Nya Väktaren».)

I oktober 1988 samlade ju påven också ihop 150 representanter för världens alla religioner till ett stort fredsbönemöte i Assisi i Italien. Hinduer, muslimer, buddhister och katoliker plus allehanda hednareligioner förenade sig i endräktig bön för »fred på jorden». Sannerligen en skön gemenskap!

Med detta som bakgrund kan man fråga sig vad det är för ett slags evangelium påven kommer hit till Sverige för att predika... Men sådana »petitesser» bekymrar förstås inte de frikyrkliga, utan de skall alla vara med och vifta på svansen när han kommer.

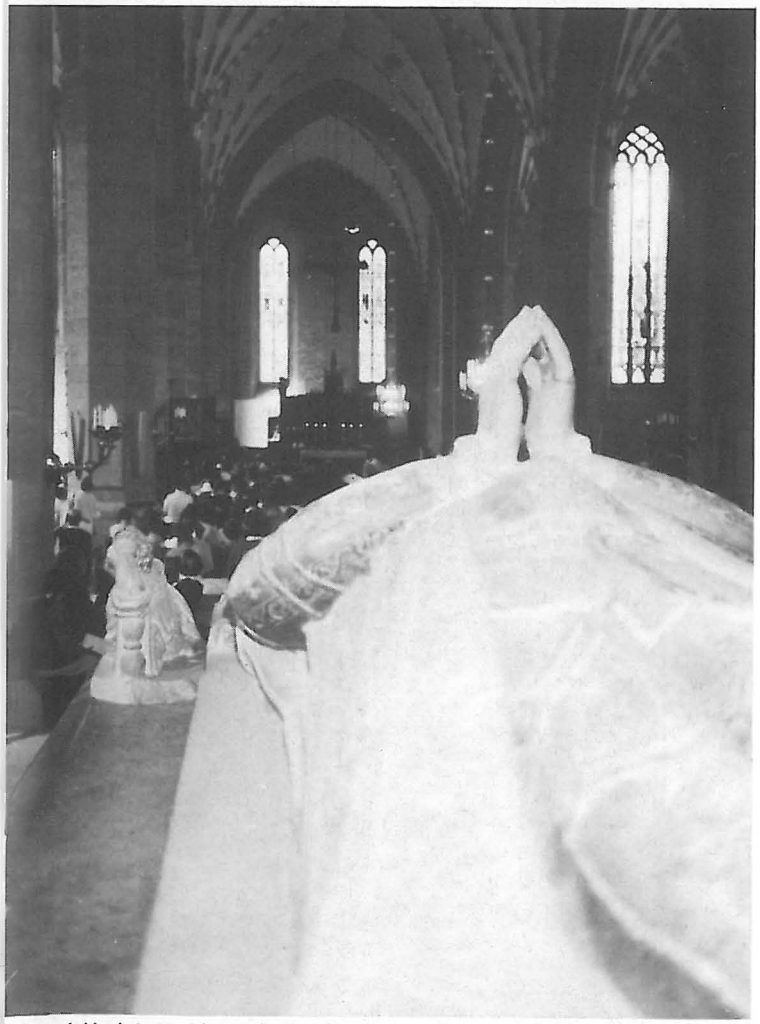
I Uppsala domkyrka skall det hållas en stor tv-sänd ekumenisk »gudstjänst» (kalla det hellre seans), där representanter för samtliga frikyrkosamfund, inklusive pingst, kommer att delta. Självklart vill de vara med och sola sig i glansen av den store påven från Rom.

Det är märkligt att de inte kan fatta att de gör sig och sina samfund delaktiga i den stora skökans blodiga synder. Och påven själv, som helt uppenbart är besatt av legioner med onda och orena andar, honom skall de be tillsammans med. Vilket avfall! Det är så oerhört så man kan inte fatta det.

Monumentet över Husaby källa, för att hedra minnet av Olof Skötkonung som i början av 1000-talet lät döpa sig — ett led i vårt lands förmenta »kristnande» genom katolicismens införande.

Foto: STINA FRIDOLFSSON

I Vadstena klosterkyrka firade katoliker och lutherska statskyrkan nattvardsmässa sida vid sida söndagen efter påvebesöket.

Foto: IRENE DAHLBERG

De som deltar i denna ekumeniska seans kommer att gå därifrån sjudubbelt besatta, och sedan kommer de att sprida besmittelsen överallt dit de kommer. Var inte samfunden nog besmittade av den katolska anden förut, så kommer de att vara det ännu mer efter detta spektakel.

Och som om inte allt detta vore nog, så skall påven därefter ut till Gamla Uppsala och hålla en friluftsmässa vid Kungshögarna, dvs på exakt samma område som det gamla hednatemplet stod. Därmed är cirkeln sluten, och anknytningen till det fornnordiska avguderiet fullt bekräftad.

Dom över Sverige

Katolicismen är som ett mynt med två sidor. En from, religiös framsida — och en svart, djävulsk baksida. Katolicism och ockultism går alltid hand i hand. Överallt där den katolska anden får insteg, där kommer också ockultismen att frodas. Så vad vi kan vänta oss här i Sverige nu, det är att häxeri, djävulsdyrkan och spiritism kommer att träda fram alltmer i takt med att samhället öppnar sig för katolicismen.

Inte så att inte dessa makter skulle ha funnits här förut; det gjorde de, men de fick verka under andra former. Men nu när Styggelsernas Moder kommer tillbaka, då ger hon också fritt spelrum åt alla sina små »gulliga» horungar. (Utåt sett nyper hon dem förstås i örat ibland och bannar dem, för att vi skall tro att hon är emot dem. Men i enrum uppmuntrar hon dem och lär dem nya hyss.)

Det är ett känt faktum, att det finns inga länder där ockultism och vidskepelse frodas så mycket och öppet, som just i de katolska länderna.

Och med representanter för både kungahus och regering deltagande i den ekumeniska seansen i Uppsala domkyrka, är katolicismen och hedendomen officiellt välkomnade åter till Sverige, och därmed är avgrundens portar öppnade på vid gavel.

Landet har visserligen redan förut varit i djävulens våld, men nu överlämnar det sig åt honom i Kristi namn, vilket är dubbelt värre. Allt avguderi är skamligt, men avguderi i Guds namn måste väl ändå ta priset.

Att hedra och hälsa välkommen överhuvudet för en kyrka, som har fler Kristi profeters blod på händerna än någon annan institution i

forts sid 27

VI FLYTT' INT' —

»Man blir gripen över de förmåner vi har i detta land. Vi har haft anledning angripa beslutsorgan som behandlat oss oerhört illa. Vi har varit föremål för en olustig särbehandling som vi inte alls kunnat acceptera.

Men det har visat sig att det finns möjligheter att komma tillrätta med såna här utslag av maktmissbruk eller maktarrogans om man är ståndaktig, övertygad, och sedan också har en stridsmoral värd namnet!

Vi tackar Gud för vårt fosterland. Att vi i detta land får vara kristna; att vi tillsammans får kämpa för det vi menar är betydelsefullt. Det här handlar just om att kämpa för den tro som en gång för alla är överlämnad åt de heliga. Detta är en seger för den kristna saken!

Nu åstundar vi att komma igång så snabbt som möjligt för att förvandla Bällstalundskolan till det missionscenter vi i andanom sett i vår vision. Vi önskar att den missionsanda som hela tiden präglat vårt arbete, även fortsättningsvis ska få genomsyra alla våra aktiviteter inom alla områden!»

(Sagt i Radio Maranata av Arne Imsen efter beslutet)

Blombukett och tackkort från »fåren i Bällstafållan» till förståndare och förhandlingspart efter segerrikt avslutade förhandlingar!

Så blev det grillfest i Bällstas underbara försommargrönska. Det var flintstek, korv, glass och kaffe. Medan lovsången tonade över Guds dråpliga gärningar...

Än om maranatafolkets vara på Bällstalund v grimsskolans hemundervisning pågått där hela skara elever samlade på gården.

TACK OCH LOV!

Till travbanan Solvalla, som ligger mitt emot Bällstalund, vallfärdar skaror av människor varje vecka. Ett marknadsstånd med tidningar, skivor och kassetter fångar alltid upp någon evighetsvandrare.

osäkert, har Pil-
n. Här ser vi en

På Bällstalund utnyttjar man de fina möjligheterna till samlingar i det fria, när vädret tillåter. En oas mitt i storstaden!

BÖNESVAR

Att Gud hör bön är ingen hemlighet. För en tid sedan fick jag personligen uppleva och se vad Gud gjorde för att stärka min *tro* som svar på bön. Gud övergiver aldrig, aldrig sitt folk som ärligt söka honom. Ett tydligt och klart bevis härpå:

Det har varit en mycket hård och kampfylld tid för vår pastor Arne Imsen då det gällde Bällstalundsskolan. Det gick t o m så långt att han blev ställd inför domstol. Varför? Låg det månne något förborgat i det här liksom pärlor i sitt skal. Ja, Gud hade övertagit makten, den låg i hans händer. Rättfärdigheten har segrat. Gud har sett till sitt folk. Tack och lov.

"Allenast ett intet äro människors barn, myndiga herrar fåfänglighet; i vågskålen äro de för lätta, mindre än intet äro de allasammans. Förliten eder icke på orätt vinning, sätten icke ett fåfängligt hopp till rov; om ock eder rikedom växer, så akten icke därpå. En gång har Gud sagt det, ja, två gånger har jag hört det, att hos Gud är makten; och hos dig, Herre, är nåd. Ty du vedergäller var och en efter hans gärningar." (Psalm 62:10-13)
Pris ske Gud!

Käre Gud, tack för att du är en bönhörande och rättfärdig Gud. Tack för allt vad du har gjort, vad du gör och vad du kommer att göra. Tack för din stora nåd. Äran tillhör dig!

Hälsningar
Ingrid Blomström

Det är GUD som söker DIG!

Text: MOUSSA A.A.

Många religioner säger att människan söker Gud. Men det är inte sant. Det är Gud som söker människan!

Då människan fallit och bestämt sig att gå sin egen väg, kommer Gud i sin stora kärlek och säger: »Var är du?»

Bibeln säger att vi ska ikläda oss Kristus. Det är inget fikonlöv, ingen religion eller något människan få äran för. Kristus, den förstfödde av alla bröder är vår källa till tacksägelse!

Gud vill att du ska lära känna honom här på jorden. Räddningen för en människa, är att hon känner Gud på rätt sätt.

När Gud är ärad i församlingen — då är man på rätt väg. Men när människor tar åt sig äran — då är det slut.

Vi läser från 1 Mos 3:9: *"Men Herren Gud kallade på mannen och sade till honom: 'Var är du?' "* Gud kallar och söker människan från begynnelsen. Det är inte många som har fått kunskap om denna sanning. Men vi som tagit emot Jesus Kristus och Guds Ande, vi vet att det är sant. Många religioner säger att *människan* söker Gud. Men det är inte sant. Det är *Gud* som söker människan! Och när Gud söker människan, är det just för att han har något han vill ge henne.

Då människan har fallit och trotsat och då hon bestämt sig att gå sin egen väg, kommer Gud i sin stora kärlek och söker: "Var är du?" Men när människan märker att Gud söker henne, börjar hon genast motarbeta Gud, och försöker ställa någonting mellan Gud och sig.

Det är sällan Gud får tala till en nollställd människa, hon försöker hela tiden placera något emellan — exempelvis en religion. Människan är aldrig neutral, så Gud kan nå henne direkt. Det är svårt för Gud att tränga igenom de barriärer hon byggt upp. Vi läser vers 7 i samma kapitel om Adam och Eva: *"Då öppnades bådas ögon, och de blevo varse, att de voro nakna, och de fäste ihop fikonlöv och bundo omkring sig."*

Detta är alltså en bild på människans försök att söka hitta på något själv. Det är Kains väg. Det är ett sätt för människan att skaffa sig ett täckelse inför Gud, och inte vara "naken" för honom. Redan i begynnelsen, sökte man skydda sig inför Gud. Men Gud har gjort sina förberedelser. Ty Gud har slaktat ett lamm för människans synder. Vi läser i vers 21: *"Och Herren Gud gjorde åt Adam och hans hustru kläder av skinn och satte på dem."*

Gud har redan berett en väg. Han har slaktat ett Lamm och låtit blodet rinna för människans skuld. Han kom med kläder av skinn till Adam och Eva, ty han har slaktat ett Lamm. Detta är en underbar sanning! Gud släpper inte människan att göra vad hon vill, utan att han är ute och söker.

Nya testamentet är Gamla testamentet som har blivit uppenbarat. Efter det att Jesus kom hit till jorden, har hemligheterna blivit uppenbarade för oss. Och detta pga att Guds ande har kommit ner till församlingen.

Aposteln Paulus är lite speciell vad gäller dessa sanningar. Han säger att Gud har uppenbarat hemligheter för honom. Han skall förklara en hemlighet som ingen före honom visste om. Hemligheten handlar om förlossningen, Jesus Kristus och församlingen. Paulus förmedlar detta till församlingen och vi kan läsa detta i Efesiebrevet 1:3: *"Välsignad vare vår Herres, Jesu Kristi, Gud och Fader, som i Kristus har välsignat oss med all den himmelska världens andliga välsignelser."* Det är alltså himmelen som har kommit ner till församlingen. Allt vad himmelen representerar av andliga välsignelser är ämnat åt församlingen.

Jesus säger vid ett tillfälle: *Ske din vilja, såsom i himmelen, så ock på jorden."* Gud har alltså välsignat oss med den himmelska världens andliga välsignelse. *"Såsom han ju, före världens grund var lagd, har utvalt oss i honom till att vara heliga och ostraffliga inför sig."* Före världens grund var lagd, har Gud utvalt dig och mig. Kan du fatta det? Innan han skapade sol, måne, hav, land och träd, utvalde han oss i Kristus Jesus.

Han har kallat alla människor, men han har *utvalt* oss. Alla människor är kallade, men få är utvalda. Han har utvalt oss i Kristus Jesus. Det är en stor källa till tacksägelse och fröjd att vi ska få bo i himmelen.

Vi fortsätter i den tredje versen: *"Ty i sin kärlek förutbestämde han oss till barnaskap hos sig, genom Jesus Kristus, efter sin viljas behag." "Till barnaskap?"* Innan jordens grund var lagd, har han bestämt att vi ska bli Guds barn. Vi ska bli medlemmar i Guds familj. *"Ty så älskade Gud världen, att han utgav sin enfödde*

son, på det att var och en som tror på honom skall icke förgås, utan hava evigt liv." (Joh 3:16) Guds enfödde son har kommit till världen för att frälsa oss. Han har bestämt att du och jag skall bli Guds barn. Jesus kom till jorden som den enfödde, men nu är han den förstfödde bland många bröder. Detta har blivit möjligt genom Golgata, genom uppståndelsen, genom korset. Förr var det Fadern, Sonen och den helige Ande. Men nu är vi också med i den familjen — vi är Guds barn.

Vi kan ibland känna oss väldigt syndiga, men när Guds Ande kommer med dessa sanningar, då ser vi att det finns en utväg. Detta är en position Gud har bestämt, i och med barnaskapet.

Vi fortsätter och läser nästa vers: *"...den nådeshärlighet till pris, varmed han har benådat oss i den älskade. I honom hava vi förlossning..."* Gud har utvalt dig och mig. Sonen har dött för att vi skulle få förlossning genom hans blod. Detta är vad Gud vill ge oss; förlossning. Detta ger han åt dem som han söker. Det offer han gjort för oss, det är tillräckligt. Ty Gud, Fadern, har utgett sin ende älskade Son, för att vi ska få frälsning.

Eftersom du är en människa har Gud kallat dig. Men när tiden var inne, utvalde han dig. Detta är ingen människas verk, ingen tillfällighet — utan när tiden var inne har *Gud* utvalt dig.

Vers 7: *"I honom hava vi förlossning genom hans blod, förlåtelse för våra synder, efter hans nåds rikedom."* Och i vers 13 läser vi: *"I honom haven jämväl I, sedan I haven fått höra sanningens ord, eder frälsnings evangelium, ja, i honom haven I, sedan I nu ock haven kommit till tron, såsom ett insegel undfått den utlovade helige Ande."* Detta är gudomligt. Treenigheten bekräftar att du är utvald av Gud och förlossad genom Jesus Kristus. Och du har fått den stämpel som säger att det är stadfäst av den helige Ande.

Paulus vill förmedla detta till församlingen, så den inte bara lever på teorier. Vi människor är ju helt hopplösa, vi vill skaffa och göra så mycket. Vi hinner knappt skaffa en sak, förrän vi ser något annat vi vill ha. Men de enkla sanningarna som finns i Guds Ord — de räcker!

Församlingen ska leva av Guds Ord, och ingenting annat. Församlingen ska inte leva på aktiviteter eller upplevelser. Upplevelser är bra, men de är bara en bekräftelse av Guds Ord. Guds Ord ska styra församlingen. Det är en fara för församlingen att gå på sidan om Guds Ord. Paulus förmedlar detta till församlingen i Efesus för att de ska leva *av* och *för* Guds Ord. Gud Fadern har utvalt, Sonen har förlossat oss och den helige Ande har satt sitt insegel i våra hjärtan.

Paulus beder för församlingen; för dig och mig. Vi läser i vers 17: *"Och min bön är att vår Herres, Jesu Kristi, Gud, härlighetens Fader, må giva eder en visdomens och uppenbarelsens ande till kunskap om sig, och att han må upplysa edra hjärtans ögon, så att I förstån, hurudant det hopp är, vartill han har kallat eder, huru rikt på härlighet hans arv är bland de heliga."* Han beder att de sanningar som Gud har uppenbarat för honom, inte skall förbli på det teologiska eller teoretiska planet, utan att församlingen skall *leva* av dem. Jesu bön var: *"Ske din vilja såsom i himmelen, så ock på jorden."*

Gud vill att du ska lära känna honom, här på jorden. Räddningen för en människa, är att hon känner Gud på rätt sätt. Det finns ingenting som kan ge oss seger, om inte Guds Ord rikligen bor i våra hjärtan. *"Och att han må upplysa edra hjärtans ögon, så att I förstån, hurudant det hopp är, vartill han har kallat eder, huru rikt på härlighet hans arv är bland de heliga."* Gud vill att dessa välsignelser ska komma församlingen till del på jorden, och att församlingen ska *leva av* dem. *Då* blir församlingen frisk — om Sanningen verkligen blir uppenbar genom Guds Ande, för Herrens tjänare och Guds folk. Paulus är rädd att dessa hemligheter Gud uppenbarat för honom, bara ska stanna på det teologiska eller teoretiska planet.

Vi människor älskar teori. Ja, vi vill veta mycket om Gud, men vi har svårt att lära känna och älska gud. Vi vill veta mycket om Gud, men inte veta av Gud själv.

"...som i Kristus har välsignat oss med all den himmelska världens andliga välsignelser." Tänk att bli välsignad med all den himmelska världens andliga välsignelser! Det är så stort, så vi kan inte omfatta det. Gud har välsignat oss också med mycket annat — och det är vi tacksamma för — men tänk att bli välsignad med andliga välsignelser från Guds hjärta. Det är det största vi kan få.

Bibeln säger att vi ska ikläda oss Kristus. Det är inget fikonlöv, ingen religion eller något människan kan ta äran av. Nej, det är Kristus, den förstfödde av alla bröder. Detta är en källa till tacksägelse, och vi måste ge Gud äran. När vi har fått Sanningen i oss, genom den helige Ande, känner vi att *Gud* ska ha äran — ingen annan. Vi vill gärna ta åt oss äran, men Gud ska ha den. När Gud är ärad i församlingen — då är man på rätt väg. Men när människor tar åt sig äran — då är det slut. Det har vi många exempel på i bibeln. Vi måste hjälpas åt att hålla Sanningen högt — Gud ska ha äran i allt vad vi gör.

Det är ett stort tacksägelseämne att få vara bevarad i Kristus Jesus. Detta är inte självklart — men det är Guds *nåd* som vilar över oss. Amen.

Denna predikan av Moussa, liksom även »Finns helvetet» av G Andersson, finns på kassett!
Orderadress:
Maranataförsaml
Box 20 134
161 20 BROMMA
Tel 08-733 97 83

HÄR ÄR DITT LIVS...

forts fr sid 9

de kontakt med Frälsaren, så går det.

I ditt hemland upplevs gemenskapen kanske djupare och mera uppfordrande än i länder där vi har frihet samlas när vi vill?

— Där borta kan det vara tungt. Människan är inklämd mellan två murar. En som säger: Det är förbjudet — politiskt är det hårt; allt du gör är förbjudet. Och så den religiösa muren som säger: Det är hädelse! Allt du gör är hädelse.

Människan är styrd mellan dessa båda väggar. Det upplever man ibland som en stor plåga. Speciellt om man har levt i Sverige under några år. Under mina bästa år har jag levt här.

Dina barn har sjungit in några andliga sånger. De har en frisk ton. Innebär det att dina barn gjort en trosupplevelse som satt spår efter sig?

— Jag hoppas det. Jag tror att speciellt den konsekvens föräldrarna tar av sin tro på Jesus, kan plantera något positivt i deras själ. Barnen upplever skilda miljöer — både Sverige och mitt hemland. De ser att vi inte har någon svensk form därnere.

Har du förmått nå ditt folk och tala med dem om frälsning?

— Ja, men det blir inte på samma sätt som i Sverige. Det går inte ha torgmöte, det går inte ha stora kampanjer eller hyra lokaler för att ha möten. Vi kan ha kontakt med arbetskamrater, samlas i hemmen, träffa släkten. Man får alltid vara tacksam för tillfällen som Gud ger.

Din upplevelse som så förvandlade dig — blev den en chock för dina släktingar?

— Ja, de hade aldrig kunnat tänka sig att det skulle hända.

Har de accepterat dig efter detta?

— De accepterar inte själva upplevelsen, men de accepterar mig som son och person i alla fall. Men det tog fem år innan vi hade någon som helst kontakt.

forts sid 28

Några "kätterska" röster från påvebes

Berno: Vad jag funderade över när vi var där, var: Var fanns protestanterna? Vi såg inga andra som protesterade än vår egen lilla grupp.

Hela kristenheten borde ha varit med och protesterat. Men det här guldet, prålet och mysticismen fängslar människorna. Om man skulle plocka bort prästkapporna, glittret, riterna — allt detta mystiska som gör att människorna blir fångade och helt apatiska — hur många skulle då tro på denna religion? Då skulle det visa sig vad katolska kyrkan *egentligen* representerar. Att få vara med och väcka människor; avslöja dessa förhållanden, ser jag som en väldig nåd!

Jag tog mig in på området, placerade mig rätt nära påvens plattform, och vid lämpligt tillfälle ropade jag ut mitt budskap. Då kom säkerhetsmännen och kastade sig över mig, som om jag varit den värste förbrytare. På några sekunder hade de fått bort »orosmomentet».

Det märkliga är att hela det katolska systemet är så sårbart. Bara ett nålstick, så verkar det som om jorden vacklar. Jag tycker katolska kyrkan avslöjar sig genom sitt handlingssätt i en sån här situation.

Evangelium behöver man inte försvara på det här sättet. Det försvarar sig självt genom vad det är och representerar. När jag fick denna chans att protestera upplevde jag en väldig befrielse i att få ropa ut bibelns budskap, och jag hoppas det rörde om till väckelse för en och annan.

Vi hade också banderoller. En av banderollerna hade texten: »Katolska kyrkan dödade våra bröder». Många reagerade väldigt på den. Man sa: »Vi ska väl inte dra upp historien och de misstag som skett». Hur kan man kalla »misstag» att flera miljoner människor fått sätta livet till under förföljelser? »Så här är det inte idag!» Det är ju en uppenbar lögn! Katolska kyrkan har ju inte den politiska makt i samhället som den hade förr. Men åker vi till de latinamerikanska länderna, kan vi se hur det är där!

Iréne: Jag mötte några frikyrkliga. Och jag fick kalla kårar efter ryggen när jag hörde deras kommentarer och undran över varför vi stod där. De förstod inte alls vad vi hade där att göra.

När vi fick tala med de katolska ungdomarna, kände jag väldig nöd för dem. De är så förvirrade. Jag tror att de såg den trygghet de själva saknar hos oss. Jag hoppas många fick sig en tankeställare genom traktaterna och det vi personligen fick säga till dem. Att de får möta en uppstånden Frälsare.

Jag stod utanför Uppsala domkyrka när påven kom i procession tillsammans med frälsningsofficer, baptistsamfundets ledare och andra frikyrkor som var representerade i den ekumeniska gudstjänsten där.

När påven kom närmare, kunde jag inte låta bli att högt yttra: »Tänk så många troende katolska kyrkan har mördat...» Det blev alldeles tyst omkring mig. Det verkade som om människorna började reflektera. Det kanske blev en väckelsesignal.

Asta: Man kallade oss »kättare». Det upplevde jag som ett hedersomnämnande. Jag tänker på det vi läser i martyrhistorien om människor som gav sina liv för att de inte ville döpa sina barn. De som bröt med katolska kyrkans falska evangelium, och fick betala priset — sitt eget liv, avlivade på de mest grymma sätt.

Så ser vi hur svenska kristenheten sviker sina bröder — de som gett oss evangelium i arv. Därför är det ett verkligt hedersomnämnande att bli kallad kättare, för då finns i alla fall några kättare kvar som fortfarande kan protestera mot katolska kyrkan.

Vid påvens första framträdande, då han från Arlanda kom till katolska kyrkan, reagerade vi som var där över att det var så litet folk där för att möta honom. Det rörde sig om ett par hundra personer som väntade. Det var inte alls svårt att komma fram till kravallstaketet. Hade jag sträckt ut handen, hade han hälsat på mig. Jag hade väntat mig att påven skulle ha en annan utstrålning. Jag upplevde inte alls någon speciell karisma hos honom. Jag har funderat på det där. Det kanske beror på att vi inte är berusade av »skökovinet», och därför inte upplever det.

Men det som gjorde mest intryck på mig, var när jag tittade upp mot himlen och fick se att på taken runt omkring katolska kyrkan — på vartenda tak — stod poliser med skjutklara maskingevär och siktade ner mot folket som stod på gatan!

Då tänkte jag så här: Här kommer alltså Guds vikarie på jorden, omgiven av poliser med skjutklara maskingevär! Vad skulle ha hänt om det blivit ett intermezzo? Det hade blivit ett blodbad! Vad hade katolska kyrkan och påven i så fall ha representerat?

Det var så avslöjande se den bevakning påven omgav sig med. Vad det egentligen handlade om, var att med våld skydda sin maktställning. Och vad den maktställningen representerar, kan man fråga sig.

Wenche: Jag kunde inte förstå att hela kristenheten tog emot påven. Vi hade gjort ett plakat där det stod: »Norska kristenhet, fly katolicismen och den falska ekumeniska väckelsen!» Men vi var inte säkra på att vi skulle våga bära det.

Först delade vi ut tidningar. Några som gick in till mässan ville inte ta emot, och det gav gnista — vi tog på oss plakaten och gick in! Vi kom att gå bredvid påven och hans procession, så det var många som såg oss. En del tyckte att vi borde skämmas, andra tyckte att det var bra.

Normalt hade jag aldrig vågat göra så här. Jag är blyg, och där vi stod bredvid paviljongen med påven, och alla såg på oss, visste jag inte vart jag skulle titta — men jag visste att jag måste stå där!

Sedan kom en massa poliser och bar bort oss. Vi var väldigt glada, att vi kunde göra den här protesten!

Kirsti: Från det vi hörde att påven skulle komma, kände vi att vi ville protestera på något sätt. Så fick vi ju material; tidningen Pilgrimen.

Vi delade ut Pilgrimen — den gick åt som varmt vetebröd!

Så gick vi runt paviljongen där påven stod, och kom innanför avspärrningen. Det var ju precis vid påven, och alla tittade dit. Polisen försökte försiktigt vädja att vi skulle gå därifrån, men det ville vi inte — vi var ju där just för att synas!

Jag har aldrig blivit behandlad som brottsling förr, men när jag hamnade i cellen, låg jag där och skrattade. Jag var så glad över att vi fått utföra det vi önskat!

Skulle jag få en chans att göra om det här, och det inte finns bättre sätt, så tvekar jag inte att göra om det — det var värt konsekvenserna.

Robin: Påvebesöket var noga förberett. Det var även statsbesök. Ingvar Karlsson skulle också möta påven. Man försökte göra så mycket som möjligt av det. Även frikyrkligheten rullade ut röda mattan. Men egentligen blev besöket en flopp!

I Vadstena var man beredd ta emot 25-30 000 människor, man hade hyrt bussar att köra folk, osv. Men det kom bara 1 500. Det var mest tillresande, många utlänningar.

De som tillhörde stiftet, engagerade präster och andra, skämdes över den dåliga uppslutningen, och var väldigt aggressiva mot våra demonstrationer. De flesta var ganska likgiltiga för påvens besök; tyckte bara att det var ett religiöst jippo, som de struntade i.

Det var skrämmande dålig kunskapsnivå hos katolikerna. De får redan som barn lära sig att inte ifrågasätta vad de lär sig.

Detta påvebesök är en förbannelse för vårt land. Och kristenheten själv har öppnat för det. Säkerligen visar det sig framöver. Det är preludierna för nedräkning av vår nation.

Hans: I församlingen finns ett personligt förhållande — den lilla krets som kommer samman kring Jesus — alla känner varandra, budskapet går från hjärta till hjärta. Det är något helt annat än den massreligion vi sett att katolska kyrkan blivit. Inte bara katolska kyrkan, utan många andra kyrkor med katoliserande inslag.

Vi stod med banderoller. På en av dem hade vi använt bibeltexten från Uppenbarelseboken 18: »*Gån ut ifrån henne, I mitt folk, så att I icke gören eder delaktiga i hennes synder och fån eder del av hennes plågor...*» Vi hade skrivit:*Dragen ut ifrån henne!*

Väldigt många reagerade och frågade vad det betydde. Det var en stor upplevelse få vara med och möta den frågan. För just det är ju den rätta frågan! Och hur skulle den kunna bli ställd, om vi inte stått där och presenterat denna enda sats ur Uppenbarelseboken!

Det visade sig att folk har ingen aning om vad det innebär. Vi fick tala till pingstvänner som deltagit. De visste inte vad Lewi Pethrus eller andra pingstpionjärer sagt om katolska kyrkan. Det var inte svårt förklara att det vi har att göra med här, med rätta kan kallas det stora Babylon.

Vi ser exempel på mysteriereligioner som föddes i gamla Babylon, smugglades via hellenismen till Rom och blev upptaget och inbakat i katolska statsreligionen. Modern-sonen spelar stor roll i mysteriekulterna; det finns med sedan årtusenden tillbaka, och har blivit upptaget i katolska kyrkan och överfört till kristendomen som Jesus och Maria. Det är den värsta hädelse och svåraste villfarelse som existerar.

När vi talade om detta, var det verkligen inte alla som gav sig till freds, än om en del faktiskt gjorde det. Vi mötte svenska kristna — vanliga statskyrkliga protestanter, som blev fullständigt rasande. De ville inte höra talas om det här. De kunde inte uthärda!

Jag stod nedanför slottet och talade om hur katolska kyrkan förföljde protestanter på 1500-talet; hur man slaktade Jesu vittnen. Det var inte långt ifrån att man höll för öronen! Man skrek åt mig: »Kasta dig i sjön!» Jag sa: »Det här är sant! Det är ju historia!» »Du ska va' tyst!» sa dom. »Jag är inte här för att vara tyst, jag är här för att tala om det här.

forts sid 28

NEW AGE...

forts fr sid 13

dyrkan av kejsarens genius.

Astrologi och ödestro

En icke obetydlig gren av religionsträdet var också tron på ödet (grek: heimareme) — den bortomliggande gudomliga makten som bestämde och rådde över världsalltet, en tro som fick sitt fria utlopp i astrologin, som verkar ha haft ett omåttligt stort inflytande över stora delar av folket. De rent ockulta fenomenen följde tätt i stjärndyrkarnas fotspår.

Genom religionsvandringarna var möjligheten till delaktighet och hängivelse nästan obegränsad, och som den första kulturen i historien upplevde man inte att bli född in i en religion, men att välja att bli upptagen i en.

Det är speciellt intressant att å den ena sidan se "den flytande form" religionerna hade — och å den andra sidan de påtagliga olikheterna som, märk väl, inte ledde till inbördes strid, snarare tvärt om: för många blev det ett ideal att bli invigda i de flesta möjliga mysterier och vara anslutna till de flesta möjliga "religionssamfund" samtidigt.

Filosofierna

De traditionella filosofiska skolorna, platonismen, (Platon) peripatikerna (Aristoteles), epikuréerna och stoikerna, med de sistnämnda som den största och mest betydelsefulla, utgjorde gränsområdena till den religiösa världen. Det må dock nämnas då de, trots att de i utgångspunkten var kritiska till de etablerade religionerna, utgjorde ett livsåskådningsalternativ, och därigenom själva blev ett religionserbjudande. filosoferna blev indirekta brobyggare mellan materia och ande — mellan det närvarande och det hinsides.

En förföljd kristendom

Den levande kristendomen kunde inte bli annat än förföljd i en sådan miljö. Varför? Varför blev inte kristendomen jämnställd med och accepterad i bredd med alla andra "öst-religoner"? — eller dåtidens filosofier?

Svaren är många. En sak är redan nämnd: kejsardyrkan. Att svära vid kejsarens genius eller att frambära offer till hans bild blev ansedd som en lojalitetsförklaring till staten — att underlåta var följaktligen en statsfientlig handling. De troendes hållning uttrycktes kanske klarast i "protestskriften" Judas brev: *"Men den **ende** guden, vår frälsare Jesus Kristus, vår Herre..."*

I motsättning till samtidens religiösa nekade de kristna konsekvent till att dyrka kejsaren och hans gud (gudar). Den monoteistiska tron var oförenlig med kejsarkult och synkretism.

Kristendomen åberopade ochså att den var universell, dvs, den gällde alla. Vägen till Gud gick genom den kristna trons Jesus — och *bara* genom honom. Dörren in till den fulla församlingsgemenskapen var då också stängd för andra än på Kristus troende och till honom döpta människor. Vad som försiggick bakom "de stängda dörrarna" förblev en gåta för de utomstående — men ryktesfloran hade inga gränser.

Då romarna såg sig själva som »det eviga riket», blev de troende ännu mer missaktade för sitt eskatologiska budskap: "jorden och de ting som är på den skall brännas upp".

Då kejsar Nero behövde en syndabock för sitt nedbrända Rom, var den kristna församlingen ett tacksamt objekt.

Ett nytt element till motstånd möter vi genom den romerska "patria potestas"-regeln; faderns självklara rätt till att bestämma över ett nyfött barns liv. I familjer där makan hade tagit emot tron, och hävdade *alla* barns rätt till liv, är konflikterna lätt att förstå. Att också familjer blev upplösta därför att den ena parten "gjorde sig av med" en troende maka, blev ansett som en naturlig, men fullständigt oacceptabel utveckling. De troende bar skulden genom sin stela hållning mot samhällets alla krav, och följaktligen "bad" om sin egen utrotning.

Att församlingen också representerade ett klasslöst samhälle — "här är icke träl eller fri" — var en samhällsfarlig tanke av dimensioner. Hela den romerska samhällsstrukturen var byggd på klasser — och klasskillnader.

Från Rom till New Age

Steget från det romerska rikets religiösa kultur in i vår synkretistiska värld kan synas långt i tid, men är vid ett noggrannare studium uppseendeväckande kort när det gäller sak, för att inte säga ande — speciellt som vi ser det uttryckt genom den ekumeniska paraplyorganisationen *New Age*.

Det är klart att ingen kultur eller tidsepok mellan den romerska och vår kan visa en liknande ekvivalens i religiöst hänseende. Vi kan med rätta tala om ett förnyat eller återuppståndet romarrike.

Protestväckelser

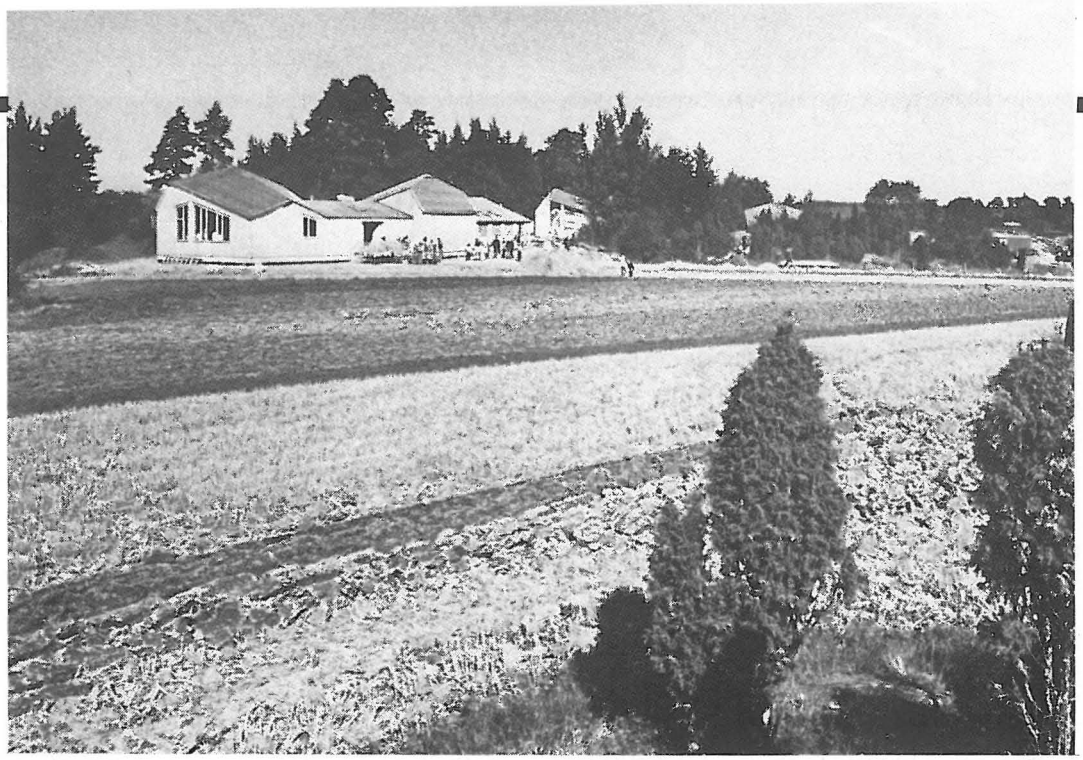
Alla religionshistoriker syns vara eniga i att New Age-rörelsen har sina rötter i proteströrelserna på 60- och 70-talet.

Också tidigare epoker har haft sina proteströrelser, som på det ena eller andra sättet har gett uttryck för sitt missnöje med det bestående, ibland politiskt, ibland socialt, ibland religiöst.

Vi kan nämna renässansen, reformationen, romantiken, nyromantiken, den kinesiska kulturrevolutionen, etc, men en rörelse som i sig famnar och förenar öst och väst, religion och fysik, ande och materia, möter vi först i den "ny-romerska" världen.

Hippiekulturen

1960-talet var hippiernas och de radikala studentaktivisternas decennium. Proteströrelsen var tudelad. På

Waldorfskolan i Järna bygger på antroposofisk grundidé (vishet om människan). Lantbruk, läkepedagogik, bageri, seminarium, m m — allt för att människan ska förverkligas.

den ena sidan "flöt" blomsterbarnen fram, med heroinet brännande i kroppen. "Flower power" var tidens jargong — långt hår dess mode, och Woodstock det närmaste nirvana man kunde nå, med mindre man följde strömmen av blomsterklädda Citroëner till Indien eller Nepal, där harspipan och sovsäcken för övrigt var de enda jordiska skatterna.

På den andra sidan möter vi de militanta studentrebellerna — de stenkastande radikalisterna från de gaullistiska hjältetiderna, Paris 1968 som högsta utmärkelse — eller ett brännande hat mot Vietnamkrig och utnyttjande av den tredje världen som sitt största intresse. Rörelsen var starkt antirasistisk — ibland anarkistisk.

Dragningen mot det ockulta och den parapsykologiska världen var lika för båda grupperna.

En av tidens stora pådrivare var den intellektuelle engelske författaren *Aldous Huxley* (mannen bakom "Brave New World — Du sköna nya värld") som öppnade dörren in i den hallusinatoriska världen för många av tidens unga. Hans uppenbara intresse för österländsk spiritism var också banbrytande — och lade förhållandena väl till rätta för Maharishi Mahesj Yogis introduktion av den transcendentala meditationen.

70-talets religion

1970-talet fortsatte där 60-talet slutade, i religiöst hänseende. Hippiekulturen ebbade ut och studenterna flyttade från gatan tillbaka till lässalarna, men intresset för österns filosofier ökade i omfattning.

Här hemma möter vi de första Hare Krishna-anhängarna sjungande på sitt monotona mantra: Hare Krishna, Krishna Krishna, Hare Hare — 1728 gånger per dag — de första Yoga-centren öppnar sina dörrar, och från den stora världen hör vi om *Divine Light Mission, Bahai* och *Sun Myung Moon.*

Alternativrörelse

70-talet är också de stora alternativrörelsernas tiotal. *De gröna* träder fram med krav på att bli hörda, de alternativa jordbruksmetoderna blir utformade, och ordet "ekologi" blir allemansrätt. Green peace-skeppet *Rainbow Warrior* börjar på allvar sin färd på de sju haven — och fredsrörelsen marscherar som aldrig förr, sida vid sida med en allt starkare kvinnorörelse. Det är på den tiden och i denna miljö uttrycket *New Age* blir aktualiserat.

New Age

New Age utvecklar sig snart till att bli ett samlingsbegrepp för alla de olika idéströmningarna vi har nämnt från 60- och 70-talen.

Själva uttrycket har astrologiska rötter, då det talar om den nya tiden som avlöser två årtusenden i Fiskarnas tecken: The Age of Aquarius, Vattumannens tid. Den nya eran som nu bryter fram, kommer på allvar att öppna ögonen på en mänsklighet förblindad av kristendomens mörker, så de kan se och förstå det "sanna ljuset".

New Age är alltså ett samlingsbegrepp — eller en "uppsamlingsvåg" för alla de alternativa strömningarna de två, tre senaste decennierna kan uppvisa.

Som rörelsen framstår idag, är den ett konglomerat av likt och olikt, från österländsk filosofi till biologiskt jordbruk, från ett nytt paradigma till alternativ medicin. Det är inte för intet New Age kallas en "nätverksrörelse", där rörelsernas anhängare stolt talar om "enhet i olikhet". Vi möter en "nyromersk" synkretism i full blomning.

En historisk tillbakablick

Om *New Age* har sina rötter i 60- och 70-talets hippie-, protest- och alternativrörelser, bör vi se ännu djupare i historiens backspegel för att bli varse jordmånen där rötterna har sitt fäste.

Under åren 1890—1910 dyker det upp många högst ovanliga böcker på den litterära marknaden. En av författarna är *Madame H P Blavatsky.* Genom sitt verk *The Secret Doctrine. The Syntesis of Science, Religion and Philosopy,* lägger hon fundamentet för vår tids nyreligiositet, och blir grundläggare av *Det Teosofiska sällskapet.* Läran om broderskapets *adepter*, läromästare, blir senare förd vidare av *Annie Besant,* som år 1906 utger boken *Esoteric Christiannity.* Båda författarna uppger utomjordiska adepter som inspirationskällor för sina böcker. Jesus är i teosofins framställning en av de många adepterna. En skara mästare som var och en har som uppgift att undervisa världen om sin *frälsningsteknik.*

I Blavatskys och Besants böcker blir "Kristus" mer ett tillstånd än en person. Denna tanke står också centralt i *New Age*, där man talar om "Kristusmedvetenhet", kanske klarast uttryckt i *Peter Meyers* bok *Being a Christ*, där Ny Tid-anhängarna får en grundlig upplysning om hur man genom att bli en "Kristus" blir sin egen frälsare.

forts sid 26

Hare Krishna-templet i Stockholm. Till höger i bilden sitter en »präst». De är mycket kort klippta eller slätrakade på huvudet, bortsett från en lång hårtofs. (Bilden hämtad ur boken »Nyandliga rörelser i Sverige», Normans förlag)

FINNS HELVETET?

forts fr sid 7

ut i mörkret utanför, där det var gråt och tandagnisslan. Det är Jesu undervisning om gehenna. Finns det då verkligen ett helvete idag? Svaret på den frågan är nej. Det finns inget helvete i biblisk mening ännu, det finns ett dödsrike, där det finns pinorum och Abrahams sköte, dvs ett paradis. Det är sant som Jesus säger, att den eviga elden är beredd för djävulen och hans änglar, men djävulen är inte där nu, och ännu mindre är han konung i något helvete. I Jesu undervisning ser vi (Matt 22:25) att det här helvetet är motsatsen till vad Gud är.

I Uppenbarelseboken kommer dessa begrepp igen: Den eviga elden. Nu handlar det inte om en fysisk eld, utan ett uttryck för Guds vrede, för hans helighet. Dödsriket är inte någon fysisk ort, det är ett tillstånd och en värdebestämning. Det gäller andliga verkligheter, och inte fysiska, geografiska orter.

I Upp 19:20 läser vi: *"Och vilddjuret blev gripet, därjämte ock den falske profeten, som i dess åsyn hade gjort de tecken med vilka han hade förvillat dem som hade tagit vilddjurets märke, och dem som hade tillbett dess bild. Båda blevo de levande kastade i eldsjön, som brann med svavel." "Och jag såg de döda, både stora och små, stå inför tronen, och böcker blevo upplåtna. Och jämväl en annan bok blev upplåten; det var livets bok. Och de döda blevo dömda efter sina gärningar, på grund av det som var upptecknat i böckerna. Och havet gav igen de döda som voro däri, och döden och dödsriket gåvo igen de döda som voro i dem; och dessa blevo dömda, var och en efter sina gärningar. Och döden och dödsriket blevo kastade i den brinnande sjön; detta, den brinnande sjön, är den andra döden. Och om någon icke fanns skriven i livets bok, så blev han kastad i den brinnande sjön."* *(Upp 20:12-15)*

Döden och dödsriket

Döden är en makt, dödsriket är en makt, men Jesus har nycklarna till döden och dödsriket. Han fick makten över döden och dödsriket i sin seger på korset. Tidigare var det djävulen som hade makten, men döden kunde inte behålla Jesus. Han är segerherre över döden. Men människan är fången under djävulen, och därför kan hon inte frigöra sig från döden och dödens makt eller från dödsriket. Hon måste till dödsriket på grund av synden.

I Upp 9:1 läser vi om avgrunden. Åt ängeln som var fallen hit till jorden gavs nyckeln till avgrundens brunn. I vers 11 står att man hade till konung över sig avgrundens ängel, vars namn på hebreiska är "Abaddon" och på grekiska "Apollyon". Vad är detta för avgrund? Ja, det är inte "gehenna", det är inte "hades", dödsriket. Här möter vi vad jag vill kalla *urdjupet,* där alla de kaotiska mörkrets makter finns. Men de är under Guds herravälde, de har inte fritt spelrum, utan de rör sig inom ett område där Gud har sin makt.

När Jesus mötte de onda andarna som bodde i en människa, så ropade de: *"Ska du förgöra oss innan tid är?"* De erkände alltså att Jesus hade makt att driva ut dem ur denna människa. Vad är då avgrunden? Det är en förvaringsplats, alldeles som dödsriket, men dödsriket är för människor medan avgrunden är för demoner och onda makter, det övermänskliga.

I 1 Petr 3:19-20 står om Jesus att *"I anden gick han åstad och predikade för de andar som höllos i fängelse, för sådana som fordom voro ohörsamma, när Guds långmodighet gav dem anstånd i Noas tid, då när en ark byggdes, i vilken några få — allenast åtta personer — blevo frälsta genom vatten."* Vad handlar det om för andar? Detta gäller inte i första hand människor. Vad var det som hade hänt i Noas tid? Jo, Guds söner gick in till människornas döttrar, så att det uppstod en demoniserad mänsklighet innan floden kom.

I 1 Petr 4:6 läser vi: *"Ty att evangelium blev förkunnat jämväl för döda, det skedde, för att dessa, om de än till köttet blevo dömda, såsom alla människor dömas, likväl till anden skulle få leva, såsom Gud lever."* Här handlar det om människorna som var dödsrikets fångar. Jesus var både i dödsriket och i avgrunden och förkunnade evangelium. Det heter vidare i 2 Petr att *"Gud skonade ju icke de änglar som syndade."* När skedde det? Det var i förhistorisk tid. *"...utan störtade dem ner i avgrunden och överlämnade dem åt mörkrets hålor, för att där förvaras till domen".* I Judas brev, vers 6 läser vi om *"...de änglar som icke behöllo sin furstehöghet, utan övergåvo sin boning."* Dessa änglar var tillsammans med Lucifer, ljusbäraren, och övergav sin andliga status därför att de ville erövra ett område som inte var deras. *"...hava av honom med eviga bojor blivit förvarade i mörker till den stora dagens dom."*

Helvetet är alltså inte en plats för djävulen, som något slags reservat, boning där han är härskare, utan det kommer att bli hans fängelse. Han ska fängslas med bojor i tusen år, står det i Upp 20. Det finns en uppfattning bland många människor att djävulen går omkring med horn i pannan, pipskägg, klövar, svans och treuddigt spjut. Man tror att han regerar över djävlar och demoner som terroriserar människorna. Varifrån kommer den bilden egentligen? Den kommer från en filosof som hette Platon, och från honom faktiskt sedan även in i fornkyrkan och påverkade undervisningen. Det beror säkert på att den katolska kyrkan inte undervisade på ett sådant sätt att människorna förstod vad som sades, utan man talade latin. Med hjälp av alla attiraljer som fanns i kyrkan tänkte man att människorna skulle få kunskap, men istället blev resultatet vidskepelse.

Människor av idag accepterar inte gärna ordet synd. Hur ska de då kunna acceptera tanken på evigt straff? Det är otänkbart. Detta är dock en del av frälsningsförkunnelsen. Du är väl inte frälst för att du är rädd för att komma till helvetet? säger du kanske. Då måste du tänka om.

Tidsfylld evighet

Jag är inte frälst därför att jag är rädd för något helvete, jag är frälst för att jag har mött Guds kärlek. Det är inte fruktan för döden som ska driva mig. Så var det innan Jesus kom. Då var det dödsfruktan som gjorde att man var under träldom, men Jesus har brutit dödens makt. Detta är vårt budskap. Det är den korsfästes triumf! Han har brutit dödens makt.

Människan behöver inte längre gå med fruktan för döden, inte heller för helvetet. Helvetet finns för övrigt inte ännu. Om du är andligen död och dör fysiskt, kommer du till dödsriket där du ska förvaras i väntan på den dom som kommer. Frågan är om du är skriven i Livets bok.

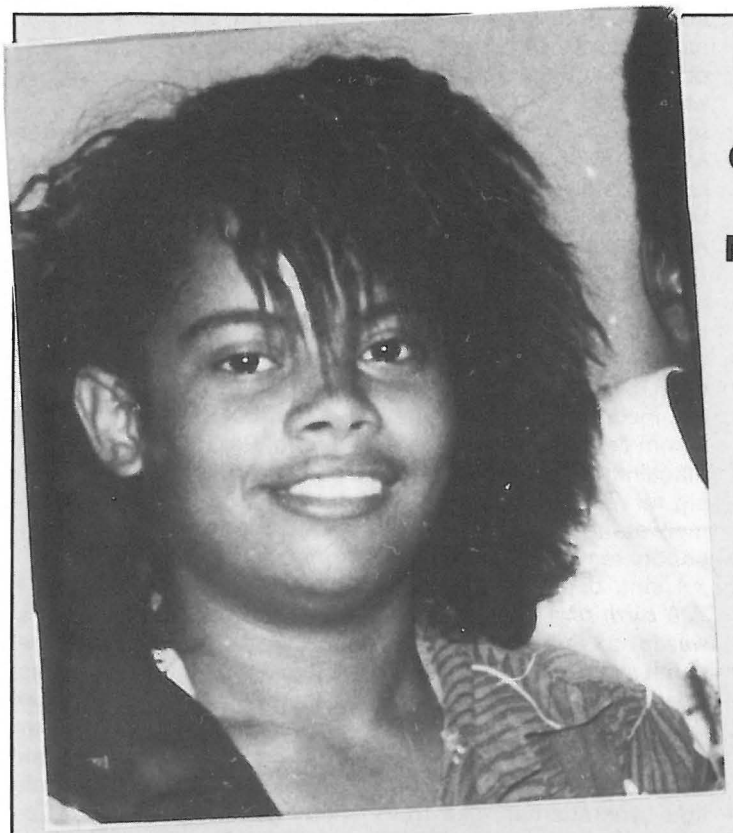
Uppenbarelseboken talar om att böcker blevo upplåtna, och den som inte var skriven i lives bok blev kastad i den brinnande sjön, som brann med eld och svavel. Tillståndet där är fruktansvärt, just därför att man där saknar allt det goda som Gud representerar. Det finns ingen kärlek, ingen nåd, ingen barmhärtighet. Där saknas allt detta. Att leva tillsammans med Jesus i *evigheternas evigheter* — ett starkt uttryck som förekommer några få gånger i bibeln — det är motsatsen.

Låt oss inte fastna i grekisk filosofi, och tänka att det handlar om tidlös evighet. Evigheten är inte tidlös. Den är *tidsfylld!* Vad är skillnaden mellan tid och evighet? Jo, det timliga upphör, men det eviga upphör aldrig. De grekiska filosoferna satte tid i kontrast till evighet, och skapade en konstlad bild. Hur lång tid gäller det då? Har det någon betydelse, om det skulle vara två, hundra eller tusen år? Resonemanget är dumt, eftersom vi befinner oss på evighetens område. Där mäter man inte tid på det sättet, utan man är på samma sätt som Gud.

Hur är då Gud? "Jag är", säger Han — dåtid, nutid och framtid, i ett och samma ögonblick! Vi kan inte omfatta det med förståndet. Det är bortom det förnuftsmässiga, liksom vi inte kan föreställa oss avståndet till närmaste stjärna. Hur långt är fyra ljusår, när ljuset färdas med 300 000 kilometer i sekunden? Vi kan inte föreställa oss, eller hur? Därför måste vi också sluta spekulera; vi får helt enkelt acceptera att det handlar om oändlighet; evig tid.

Med detta perspektiv förstår vi att frälsningen är en absolut nödvändighet. Vi ska inte skrämma människorna med helvetet, men naturligtvis måste vi informera. Förkunnelsen måste klargöra att

forts sid 28

Denna artikel skrevs av 16-åriga Orquidia vid halvfem-tiden en morgon. Orquidia bor och arbetar i Comunidad Maranata i Santo Domingo. Hon hade ställt väckarklockan för att som vanligt göra donuts klockan fem. Väckarklockan ringde en timme för tidigt. Men Orquidia var klarvaken, och kunde inte somna om. Hon kände sådan inspiration, att hon var tvungen skriva ner sina upplevelser, och dela med sig av det som är så viktigt för varje enskild kristen — att vara...

Text: ORQUIDIA SANCHEZ

FYLLD av helig Ande

Endast av nåd och genom tro får människan den helige Ande för att bli *ledd av Gud.*

"Människan, av kvinna född, lever en liten tid och mättas av oro; lik ett blomster växer hon upp och vissnar bort, hon flyr undan såsom skuggan och har intet bestånd. Och till att vakta på en sådan upplåter du dina ögon, ja du drager mig till doms inför dig." (Job 14:1-3)

Som en nyss uppdragen klocka eller ett ljus som just blivit tänt; så är den nyfödda människan. Hon börjar röra sig och fortsätter så, utan att upphöra, tills hon når slutet av den period som hon fått sig utmätt. Och av handlingar hon gör under den tid hon existerar finns ingenting kvar när den har svunnit. Fåfäng är människan och fåfängt också hennes liv, om det inte vore för hoppet att det varar längre än det närvarande. Det viktigaste är att hon känner till församlingens viktigaste behov; och detta är att människan mer än allt annat av hela sitt hjärta måste försöka att bli fylld av den helige Ande.

Förberedda välsignelser

Det är nödvändigt att Guds vilja sker. Att var och en av hans barn ständigt lever under den helige Andes kontroll. Utan att vara fylld av den helige Ande, är det helt omöjligt för en kristen eller en församling att leva eller arbeta som Gud vill. Överallt ser man att denna välsignelse inte är en av de mest eftertraktade, och därför den minst utnyttjade. Denna välsignelse är förberedd för oss, och Gud önskar utgjuta den. Vår tro bör ta emot den med full tillförsikt. Det största hindret är självlivet och världen, som utnyttjar oss för egennytta och nöje, inkräktar på platsen som Kristus borde ha. Vi kan inte vara fyllda av Anden förrän vi är redo att överlämna oss att bli ledda av Herren Jesus; överge allt och avskilja oss för denna kostbara pärla. I Apostlagärningarna ser man det stora värdet. *"När dessa förrättade Herrens tjänst och fastade, sade den helige Ande: 'Avskiljen åt mig Barnabas och Saulus för det verk som jag har kallat dem till.' Då fastade de och bådo och lade händerna på dem och läto dem begiva sig åstad." (Apg. 13:2-3)*

Dessa Guds tjänare kände att de behövde komma högre upp för att undfå den välsignelse som vi också behöver. Vi bör frigöra oss så helt som det är möjligt från de jordiska plikterna, även det som tycks oss alldeles riktigt legitimt, och överlämna oss helt åt Gud i bön. Så får vi livsmod och tillåter inte att vi tappar modet. Vi får gå till vår Fader och låta den helige Ande få den plats i våra liv som tillhör honom. Så får han fullkomlig dominans i oss och i församlingen. Då blir i allt härligheten från vår dyrbare Herre Jesus Kristus uppenbarad. Guds svar kröner de trogna böner den själ som söker honom uppriktigt. Låt oss bedja, syskon, utan att förtröttas, och komma inför Gud med åkallan och rop som präster och representanter för församlingen. Vi kan av hela vårt hjärta förtrösta på att han hör oss och svarar.

Tag emot helig Ande!

Kära syskon, ni vet att Herren är en Gud som många gånger är nära oss utan att vi uppfattar hans närvaro. Han vill att vi ska lita på honom. Han är en Gud som känner sin tid. *"Ty ännu måste synen vänta på sin tid, men den längtar efter fullbordan och skall icke slå fel." (Hab. 2:3)*

Det finns Kristi lärjungar som förstår väldigt litet, nästan ingenting om att de

forts sid 28

NEW AGE...

forts sid 23

Karma och "PSI-kraft"

Också de antroposofiska idéerna är centrala i New Age-rörelsen. Grundläggaren *Rudolf Steiners* huvudverk *From Jesus to Christ* tillhör den aktuella perioden (1911) — och är, om man vill, en vidareutveckling av de teosofiska "grundsanningarna". *Karma* (vedergällningens lag) och *reinkarnation* (själavandring) är New Age-uttryck hämtade från Steiner. Den antroposofiska läran talar om Jesu "inkarnation" och "reinkarnation". Vid Jordan blir han "Kristus" — och på Golgata försvinner hans "Kristus" genom blodsdropparna som faller till jorden — en jord som därigenom successivt blir förandligad. Själva frälsningsverket, påstår Steiner, är andens erövring av materien. Kristus är nu överallt och i allt — han är "Kristuskraften" eller "psikraften" — en kunskap Steiner fick sig meddelad genom den s k *akashakrönikan.*

Också *Leo W Dowling* fick "kanaliserad visdom" (ett ofta använt New Age-uttryck) då han skrev ned *The Aquarian Gospel of Jesus the Christ* (1908) — en bok som idag betraktas som New Age-rörelsens bibel. Dowlings bok innehåller undervisning om Jesus som invigs till "det sjunde broderskapet", tankar som lägger grunden för hela vårt frimureri.

Alice A Bailey

Det är i den teosofiska miljön vi möter *Alice Ann Bailey* (1880-1949). Hon blir den ledande gestalten inom den teosofiska rörelsen (en rörelse hon senare bryter med) och är kanske den mest betydande, nu icke levande personen, inom New Age. I mer än 20 esoteriska böcker och skrifter meddelar hon världen sin lära; om mänskligheten gudomlighet och reinkarnationens hemlighet — två viktiga hörnstenar i New Age-bygget. Böcker som *The Externalisation of the Hierarchy,* om "planen" för jorden, uttryckt genom en andlig hierarki (där Jesus för övrigt är medlem), *The Light of the Soul* (Själens ljus) och *Esoteric Healing,* är alla New Age-klassiker. Det är Alice Bailey som först använder New Age-uttryck som "enhet i olikhet" och "allt livs enhet", och det är hon som genom telepatisk kontakt med "tibetanen Djwal Khul" bär fram bönen *The Great Invocation* (New Age-rörelsens Fader Vår), där två av bönerna lyder så här: *"May Christ return to Earth... let Light and Love and Power restore the Plan on Earth."* (Måtte Kristus /underförstått "kristuskraften"/ komma tillbaka till jorden... låt Ljus och Kärlek och Kraft återupprätta Planen på jorden).

Bailey är också grundläggaren av *Arcane School,* vars främsta uppgift är att uppfostra ledargestalter för "den nya tiden". Organisationen *World Goodwill* ska stå för den politiska delen när "Planen" ska sättas i verket — och förlaget *Lucis* ska stå för spridningern av det tryckta orden.

Idégemenskap

Alice Bailey har många lärjungar. Två bättre förvaltare av hennes esoteriska visdom är makarna *Peter* och *Eileen Caddy,* initiativtagarna till kollektivet *Findhorn Foundation* på Skottlands nordkust.

Kommuniteten började år 1962 som ett alternativt jordbruk, men utvecklade sig snart till att bli en groplats också för andra New Age-tankar. Findhorn, "Ljusets universitet", har blivit det idésällskap framför andra där den "animistisk-panteistiska verklighetsförståelsen" har blivit uttryckt på ett sådant sätt att den har blivit tillgänglig; inte bara för en exklusiv elit, men för det breda folklagret. (Alla livsföreteelser har själ — och Gud och världsalltet är ett och detsamma.)

PlanetarisA

Den stora hjärnan bakom denna verklighetsförståelse är den nu 44 år gamle New Age-ideologen *David Spangler.* Spangler, som förutom att ha varit en av drivkrafterna bakom Findhorn, är också grundläggaren av den kanadensiska motsvarigheten, *Lorian Foundation.* Det är han som har gjort uttrycken "kosmisk" och "planetarisk" till kärnord i New Age-rörelsen.

Uttrycket "planetarisk" har Spangler för övrigt hämtat från jesuitfilosofen och mystikern *Teilhard de Chardin* (1881-1955). Chardin är det medium som profeterade om den nya tiden då hela mänskligheten skulle samla sig till "enhet i ett kosmiskt medvetande", den s k "Omegapunkten".

I sina böcker *Revelation. The Birth of a New Age, Towards a Planetary Vision* och *Links with Space,* gör Spangler det klart för oss att den nya tiden nu står för dörren, då den planetariska enhetskulturen, den gudomliga synkretismen, ska frälsa "rymdskeppet Tellus" (ett ofta använt New Age-uttryck) från undergång.

En av de politiskt viktiga brickorna i detta frälsningsverk är *Planetary Citizen* (en rörelse som står nära *World Goodwill.* Längst upp på de "planetariska inbyggarnas" folkregister möter vi förutom Spangler och Caddy, män som kulturanalytikern och författaren *William Irwin Thompson,* New Age-ideologen *Donald Key* och *Michael Murphy,* (en av ledarna för det betydelsefulla "Esalen-institutet" i Californien).

(Vi noterar att dåvarande generalsekreteraren i FN, *U Thant,* var en av idéskaparna till *Planetary Citizen* vid grundläggningen 1972, och att hela rörelsen också idag står nära FN).

Rörelsens huvudkvarter ligger för övrigt på United Nations Plaza i New York.

Ny världsordning

En av inspirationskällorna till utformingen av *Planetary Citizen* möter vi i den avlidne författaren *Herbert G Wells* bok *Blueprint for a World Revolution* (Blåkopia för en världsrevolution).

Betydelsefull i detta sammanhang är också *Mark Satins* bok *New Age Politics.*

En annan viktig bricka i New Age-rörelsens politiska puzzel är *The Club of Rome* (Romklubben), — med dess grundläggare *Aurelio Peccei* — en rörelse som ofta talar om en "ny ekonomisk världsordning", styrd och ledd genom "ett förenat Europa".

Organisationer och aktionsgrupper som *Bread for the World* (Bröd för världen), *The Hunger Project* (Svältaktionen), *Greenpeace, The Humanity Foundation* (Mänsklighetens stiftelse), *Amnesty International, Planetary initiativ for the world we choose* (Planetarisk initiativ för den värld vi väljer), är ett litet urval i det rikhaltiga föreningsregistret upptaget i New Age-rörelsens adresskataloger som *A Pilgrim's Guide to Planet Earth* och *NAM — New Age mailing lists and directory,* böcker som kommer i nya ajourförda utgåvor varje år.

Fortsättning följer i nästa nummer av denna aktuella artikel om New Age.

ETT BESÖK SOM...

forts fr sid 3

stå där naken, avklädd och utblottad, delaktig i den skam drottningen försökt dölja bakom prålet.

Skall du sörja likt jordens konungar och köpmän, likt skeppare, kustfarare och sjömän, som stått i beroende till henne, sägande: "Var fanns den stora stadens like?".

Eller skall du sälla dig till den skara av heliga martyrer, apostlar och profeter som gläder sig över det som vederfarits henne, instämmande i lovsången: "Halleluja! Frälsningen och äran och makten tillhör vår Gud."

Den som har öron han höre vad *Anden* säger till församlingen.

VAD HAR...

forts fr sid 15

historien, inklusive nazismen och kommunismen, kan inte föra med sig annat än dom över Sverige.

Dom över kyrkosamfund, dom över regering och kungahus, dom över folk och nation. Dom över var och en som inte protesterar emot detta, och dubbel dom över dem som vet vad det handlar om, men ändå inget säger.

Orsak och verkan

Vad är det då för något som har banat väg för detta vilddjur bland Guds folk? Vad är det för en makt som så har berusat sinnena på t o m pingstvännerna, som för bara några årtionden sedan började avfalla från sanningen till helt avfall.

»Därför sänder ock Gud över dem villfarelsens makt, så att de sätta tro till lögnen, för att de skola bliva dömda, alla dessa som icke hava satt tro till sanningen, utan funnit behag i orättfärdigheten.» (2 Tess 2:11-12)

Det som verkligen satte fart på ekumeniken, och som fick pingstvännerna att falla pladask för katolikerna, det var den »karismatiska» vågen. Nu har t o m katolikerna blivit andedöpta, ropade det redan halvt avfallna väckelsefolket, och så öppnade de sig genast för samarbete med Rom.

Att det var en falsk ande insåg de aldrig — fastän det t o m förekom att katoliker prisade Maria i tungor — för att blåsa larmsignal på Sion tar de emot pajasen från Rom med öppna famnen.

»Väktarna här äro allasammans blinda, de hava intet förstånd; de äro allasammans stumma hundar, som icke kunna skälla; de ligga och drömma och vilja gärna slumra...» (Jes 56:10)

Gud har dock andra väktare, som brinner av nitälskan för sanningen. Han skall inte stå oemotsagd när han kommer, denna globale villolärare.

Gud håller på och reser upp ett nytt folk av protestanter och sanningsvittnen, som inte låter sig luras av skökans locktoner. Ett folk som inte är besmittat av vare sig ekumenik eller framgångsteologi, utan som står för det enkla och raka evangeliet, utan kompromiss eller svek.

Du möter dem utanför lägret.

»Ty först måste avfallet hava skett och 'Laglöshetens människa', fördärvets man, hava trätt fram, vedersakaren, som upphäver sig över allt vad Gud heter, och allt som kallas heligt, så att han tager sitt säte i Guds tempel och föregiver sig vara Gud.» (2 Tess 2:3-4)

Avfallet skedde successivt från Paulus tid och fram till 300-talet, då det hade urartat tillräckligt för att påvemakten skulle kunna träda fram. När den helige Ande vikit från kristenheten och ersatts med Antikrists ande, då kunde Antikrist själv träda fram.

Detta är en process, som återupprepas i miniatyr i varje väckelserörelse. Så snart rörelsen avfallit, träder den opånyttfödde samfundsledaren fram och tar makten. Sätter sig själv i stället för Kristus i rörelsens centrum, och blir därmed dess Antikrist, dvs dess påve.

Dessa småpåvar är också väldigt ivriga att få möta den store Antikrist från Rom, mannen som är en av de sista — eller den allra siste — i den långa dynasti av Antikrister, som började i och med att kejsar Konstantin »omvände» sig till kristendomen och utsåg sig själv till dess ledare och beskyddare.

Så uppstod den romerska katolska kyrkan — Antikristernas kyrka — som har mördat miljoner och åter miljonr människor genom tiderna.

Och hennes blodtörstiga vilddjursnatur har inte förändrats. Snart kommer hon att släppa lös sina grymma kättarjägare igen — hon väntar bara på att hennes politiska makt skall växa sig tillräckligt stor.

Maningen som står att läsa på banderollen, tjänade som irritation — och som erbjudande till människor, som vandrar i religiös träldom och mörker.

skulle ha protesterat för full hals emot detta besök? Svaret finns hos profeten Daniel:

»På styggelsens vinge skall förödaren komma.» (Dan 9:23)

Framburen av en falsk andeutgjutelse kommer han alltså, förödaren av Guds heliga. (Jämför med mannen som bärs fram av den vita hästen i Upp 6:3). Den karismatiska »väckelsen» var aldrig en väckelse ifrån Gud, utan en villfarelsens makt, som skulle locka dem som och så blev pingstvännerna själva besmittade och intagna av denna förblindande makt.

Avfallets princip

Och idag kan han alltså komma och träda fram mitt i svensk kristenhet, fördärvets man, utan att några större protester hörs. Den som hindrar är röjd ur vägen, nämligen *Sanningens Ande* från Gud. Urskiljningsförmågan och vakenheten är totalt borta, och i stället

Maranata!

»Men när detta begynner att ske, då mån I resa eder upp och upplyfta edra huvuden, ty då nalkas eder förlossning.

Men vaken alltjämt, och bedjen att I mån kunna undfly allt detta som skall komma, och kunna bestå inför Människosonen.» (Luk 21, vers 28 och 36)

Jesus ger oss en förhoppning om att kunna undfly *allt* det som skall komma. Han syftar förstås på upprycken. Brudeskaran gör alltså väl i att bedja »Maranata!» — Du vår Herre, kom!

MARANATA!

FYLLD AV HELIG...

forts fr sid 25

måste vara medvetna och ha den helige Andes personlighet boende i sig. Om det inte hade avarit möjligt få denna nya erfarenhet, hade lärjungarna från Samarien varit kristna, men svaga, bristfälliga och sjuka. Också i dag, i vår tid, finns fortfarande många som inte vet något om den helige Andes välsignade utgjutande. *"Ty helig Ande hade ännu icke fallit på någon av dem, utan de voro allenast döpta i Herren Jesu namn. De lade då händerna på dem, och de undfingo helig Ande." (Apg. 8:16-17)*

Trots att dessa kristna i sitt liv har många fina och riktiga egenskaper, och fastän de har mycket brinnande nitälskan, håller de på att gå under av svaghet och modlöshet, helt enkelt därför att de aldrig har kommit in i livgivande kontakt med den Högstes kraft. De har inte mottagit den helige Andes pingstgåva till att bli fyllda och bevarade av Jesus.

Pingstkraften

Det stora ämbetet för en evangelist är att leda de troende till den helige Ande. För att leda de troende till den helige Ande, bör man ärligt visa dem vilket som är det största behovet i deras liv. De troende bör få hjälp att tillgodogöra sig denna välsignelse i tro. När den kristne mottar denna välsignelse, återställs kontakten med den pingstkraft som den urkristna församlingen hade. *"Då gick Ananias åstad och kom in i huset; och han lade sina händer på honom och sade: 'Saul, min broder, Herren har sänt mig, Jesus, som visade sig för dig på vägen där du färdades; han har sänt mig, för att du skall få din syn igen och bliva uppfylld av helig Ande.'" (Apg. 9:17)*

"Och de blevo alla uppfyllda av helig Ande." (Apg. 2:4) Det viktigaste behovet för församlingen är alltså människor som kan vittna om denna välsignelse.

Alltid när vi talar om att bli fyllda av helig Ande, önskar vi veta vad våra tankar handlar om. Men välsignelserna från pingsten medförde en total förvandling. Dessa människor genomgick en radikal förvandling, så mycket att man kunde säga om dem: *"Om någon är i Kristus är han en ny skapelse, det gamla är förgånget; se, något nytt har kommit." (2 Kor. 5:17)*

"Den som tror på mig, av hans innersta skola strömmar av levande vatten flyta fram, såsom skriften säger." (Joh. 7:38)

Syskon, låt oss gå in i vår kammare och bedja och säga till kärlekens Gud vad vi saknar. Men vi vet att Gud är kärlek och en förtärande eld. Det är bäst att vi är förberedda, så att vi när Kristus kommer har en lampa fylld med olja. Amen.

Sänd ditt bröd över vattnet — i tidens längd kommer det tillbaka!

HÄR ÄR DITT LIVS...

forts fr sid 19

Upplever de dig som förrädare?

— Inte bara som förrädare, men som en *skam*. En som dragit skam över familjen. Man måste förstå deras känslor.

De förstod alltså inte innebörden i din upplevelse?

— Nej, eftersom man är född till muslim, och de menar att islam räcker gott och väl. De vet inte av något annat än islam.

Nu har det gått några år. Hur är situationen nu?

— Jag tror att vi med vårt liv bevisat att Jesus verkligen älskar alla människor; att kristendomen inte är något *mot* araber, utan är det bästa också för dem.

Det innebär alltså att orden inte är det väsentliga, utan hur vi gestaltar, synliggör Kristus genom vårt eget liv?

— Oh ja. Om de får förtroende för en människa och den människan representerar något — det kan vara kommunism, kristendom — folk har respekt för vad du representerar om de får förtroende för dig.

Har du aldrig tänkt på att lämna ditt land, åka till Europa och verka under lättare, mindre komplicerade förhållanden?

— Nej. Jag tycker livet är meningsfullt. I dessa länder behövs någon som representerar Jesus Kristus.

NÅGRA...

forts fr sid 21

Det är ju sanning!» »Du ska vara tyst och gå härifrån!» »Ni kan väl själva gå härifrån, om det inte är på sin plats att tala sanning i det här sammanhanget!»

Ära vare Gud, det var *just* det vi skulle tala om i *precis* detta sammanhang! Nu har vi genom våra protester utverkat oss rätten att fortsättningsvis kritisera det katolska systemet! Och vi kommer att fortsätta — fördjupa oss i kunskap i Guds Ord, förfina och utveckla kritiken maximalt! Vi kommer *inte* att backa eller ge oss!

Jag tackar Gud för den ära och privilegium det innebär att få stå som protest. Vi har inte sålt vår förstfödslorätt eller frihet!

Men jag är besviken över de attityder vi mött hos kristenheten. Vi borde ha mött mycket mer respekt och tacksamhet. Vi har fått höra många gånger att vi borde skämmas. Och nog är det på sin plats att skämmas. Men frågan är om *vi* ska göra det...

FINNS HELVETET?

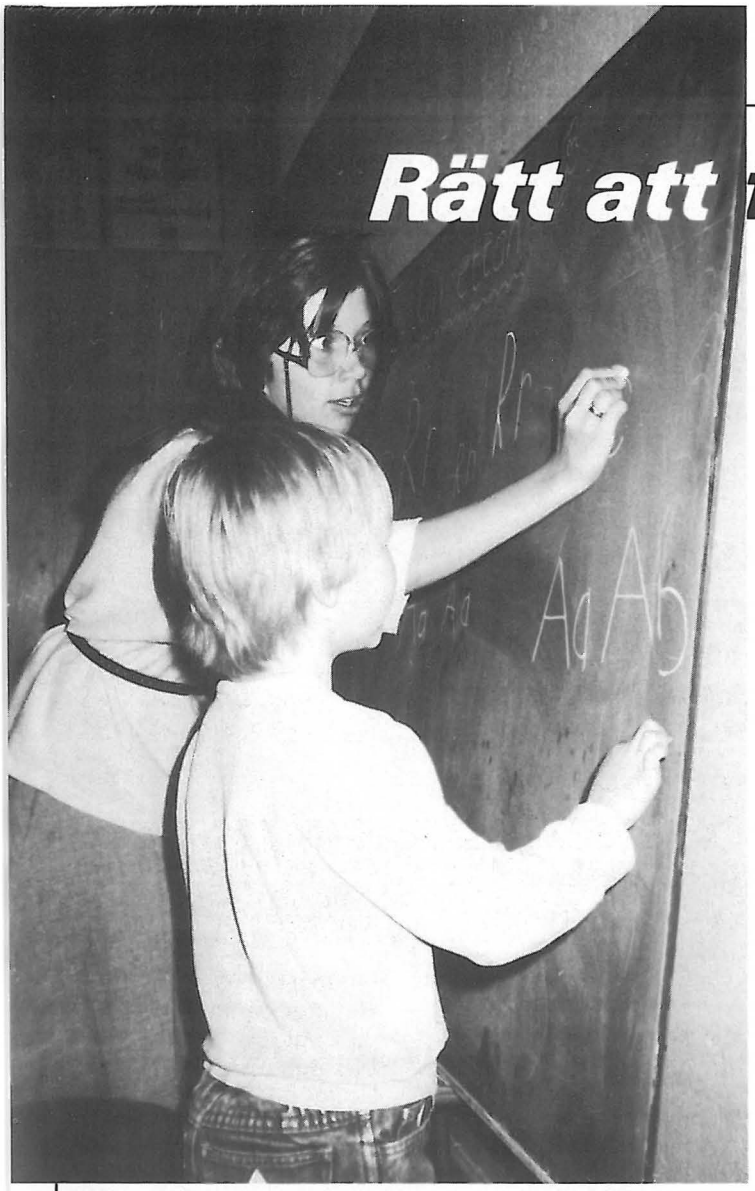
forts fr sid 24

helvetet är en konsekvens av människornas handlingssätt. Hon bär själv ansvar, ty Gud har lagt ner evigheten i varje människas bröst.

Gud har frälst oss undan den kommande vredesdomen genom Jesus Kristus, vår Herre. Alltså, evigheten är absolut, med avseende på straff. Helvetet blir en verklighet den dag då djävulen kommer dit tillsammans med vilddjuret och den falske profeten. Människor som väljer att följa honom, kommer alltså att leva i samma tillstånd, utan Gud och utan hopp, utan kärlek, utan frid, utan ro. Det är bibelns förkunnelse och lära om helvetet.

Hur ska vi förvalta vår tid — den förgängliga tiden? Hur förbereder vi oss för den tid som aldrig tar slut? Vi ska inte gripas av panik vid detta perspektiv. Vi ska gripas av Guds kärlek. För Gud kräver inte av dig och mig det orimliga. Vad kräver han? Han kräver trohet. Han kräver hängiven tjänst. Inte att vi ska fara runt jorden som skottspolar och försöka frälsa alla människor. Nej, Gud vill att vi här och nu, där vi befinner oss — om vårt evangelisationsfält är tvättstugan eller portuppgången eller vart vi än möter människor — har ett vittnesbörd om Jesus Kristus. Vi kan inte tvinga människor till himlen, men vi ska predika evangelium, det glada budskapet.

Vi ska tala om att Jesus är uppstånden från de döda och har besegrat döden och därmed också synden. Han vädjar: *"Kom och låt er försonas med Gud!"* Låt oss inte göra Gud mer kärleksfull än Han i verkligheten är. Ondskan måste få sitt straff, upproret måste näpsas. Jesus kom för att frälsa det som var förlorat. Vi *var* förlorade, men Jesus kom in i vår tid och gjorde det möjligt för oss att slippa gå evigt förlorade.

Rätt att fostra, bilda och indoktrinera!

I grundskolans läroplan talas om mål och riktlinjer. Där är Pilgrimsskolan helt suverän! Dess mål är att varje ung människa ska få möta Jesus Kristus till frälsning och få himlen till arvedel.

Så skriver fembarnsmamman och förskollärarinnan KARIN WIDÉN i denna uppfordrande appell.

Det kristna föräldraansvaret är nu av högsta prioritet och nu gäller det att påminna varandra om de rättigheter vi fått av Gud. Det handlar om rätten att fostra, bilda, ja, indoktrinera utifrån de värderingar och sanningar vi själva funnit så värdefulla. Under påverkan och i närvaro av Guds helige Ande får vi dana och forma våra barn och ungdomar och visa vägen till ett oförglömligt och genomgripande möte med Herren Jesus Kristus. Förälder eller ej, var nu med och ge rum för sanningens ande. Barrikadera porten för all annan påverkan och offra din tid och dina krafter för Guds verk och gemenskapen. Församla, och ge Anden ett nedslagsområde mitt i gemenskapen.

Med detta som bakgrund leds mina tankar till Pilgrimsskolan och hjärtat flödar över av tacksamhet till Gud.

Vilken förmån att få samla de unga i församlingens mitt! Vilka möjligheter till förkovring och tillväxt i ande och sanning.

I grundskolans läroplan talas om mål och riktlinje, och där är Pilgrimsskolan helt suverän. Dess mål är att varje barn och ungdom ska få möta Jesus Kristus till frälsning och få himlen som arvedel. O, att vi kunde gripas av allvaret och förstå uppdragets djup, höjd, bredd och vidd.

Varje människohjärta är så dyrbart och så högt älskat av Herren Jesus Kristus. I dessa jordelivets sista minuter som tickar fram handlar det om att påskynda hans dags tillkommelse, att vinna människor till nytt liv. Evangelium från hjärta till hjärta. Budskapet om att han har älskat först, budskapet om ett blödande hjärta, en stungen sida som öppnat vägen till himmelen.

Vi ser luckorna framme vid frontlinjen. Det är dags nu att fylla upp dem! Hårda dagar, hårda strider — men glädje och en frid som bara himmelen kan ge. Allt i harmoni med Guds vilja.

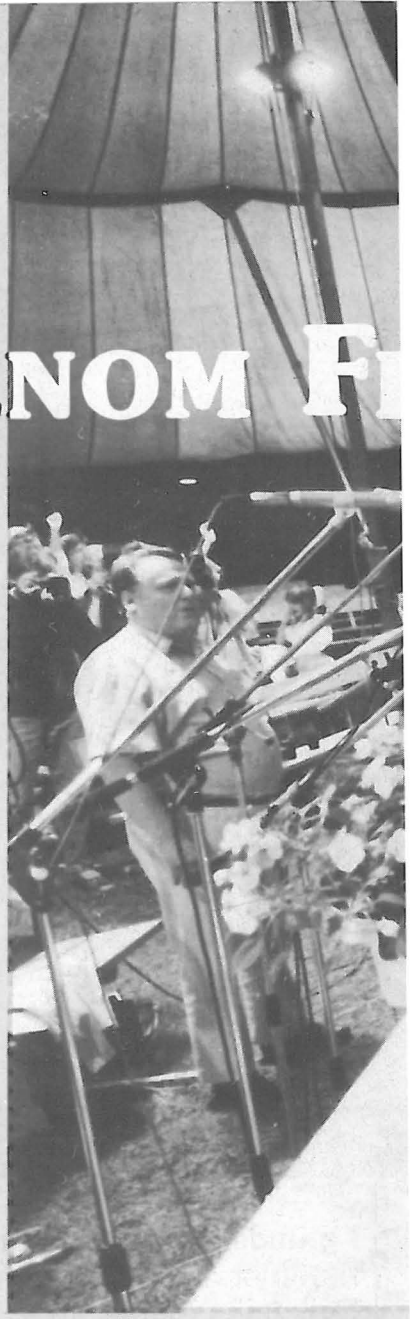

Pilgrimsskolan var på lägervecka hos familjen Strömmare i Östhammar. Där fick de vara med om mycket roligt, under värdfolkets generösa och engagerade ledning. Ett par smakprov:
Bilden ovan: Barnen sätter potatis för att sedan till hösten skörda för sina måltider under vintern.
Nedan: Gruppen »Vitsipporna» bestämmer namnen på blommor som de ska pressa.

Denna sommar manifesterar Sveriges kristenhet att den går upp i världskyrkan under det återuppväxande romarrikets ledning.

Ett folk som valt att stå utanför, samlas och inbjuder till konferens under temat

ANDENS ENHET GENOM F

Maranatafolkets
SOMMARKONFERENS
15-23 juli '89

LATORP, 13 km väster om ÖREBRO

VÄLKOMMEN till samling omkring urkristendomens kraftkälla – utan ceremonier; politiska, sociala och ekonomiska hinder; i sann frihet utanför lägret tillsammans med Jesus Kristus!

VÄLKOMMEN till bibelstudium, till väckelse- och frälsningsmöten!
Ämnen: Vad säger Guds Ord om staten, ekumeniken, församlingen, framtiden?

VÄLKOMMEN att hjälpa till sänka utgifterna för konferensen genom praktiska arbetsinsatser eller annan form av offer (potatis, kött, etc)

Dagl 11^{00}, 15^{00}, 19^{00}

Huvudtalare:
ARNE IMSEN

Konferensvärd:
GUNNO ANDERSSON

NOOMI m barnen *fr Nordafrika,* **STINA FRIDOLFSSON, BELKYS** *och* **JESAIA RODRIGUEZ, TONY ERIKSSON** *fr Dominikanska Republiken. Övriga medv* **JAN EGIL HAFSAHL, PER ARNE** *och* **CHRISTINA IMSEN, MÄRTA BERG STRÖMMARE, KJELL HÄGERMAN, FOLKE JACOBSSON, TAGE JOHANSSON, ROBIN WIDÉN** *m fl*

BARNVÄNLIGT

- Samlingar för barnen om dagarna. (Tag med musikinstrument!)
- Barnvakter finns på området
- Stora grönområden och barnvänligt bad alldeles i närheten

G • HÄNFÖRELSE • JUBEL • BÖN • LOVPRISNING • TACKSÄGELSE • SÅNG • HÄNFÖRELSE • JUBEL • BÖN • LOVPR

- INKVARTERINGEN ordnas i logement, rum, tält eller husvagn på området

- BESPISNINGEN ordnas i mattält

- Vi tar inte heller i år ut några avgifter för mat och husrum. Vi önskar lösa det genom PERSONLIGA OFFER under konferensen. Kostnaden finns naturligtvis ändå, men utslaget per person blir det cirka 140 kronor om dagen

- Vi kan sänka utgifterna för maten under konferensen om vi kan HJÄLPAS ÅT att skaffa fram olika matprodukter som behövs in natura. Ring oss gärna på 019-962 70, så får du information om vad som behövs

Obs! TEMADAGAR! Obs!

✸ ONSDAG 19/7

EKUMENIKEN:

i historien • i Bibelns ljus • i nutid och framtid

Special: JESAIA RODRIGUEZ talar om katolska kyrkan i Centralamerika.

✸ TORSD 20/7

PILGRIMSSKOLAN

Lärare och elever från Pilgrimsskolan i Norge och Sverige, efter 12 års erfarenhet av hemundervisning — framtidsvision.

VG • TACKSÄGELSE • SÅNG • HÄNFÖRELSE • JUBEL • BÖN • LOVPRISNING • TACKSÄGELSE • SÅNG • HÄNFÖRELSE

Höjen jubel till HERREN, alla länder.
Tjänen HERREN med glädje,
kommen inför hans ansikte med fröjderop.
Förnimmen att HERREN är Gud.
Han har gjort oss, och icke vi själva,
till sitt folk och till får i sin hjord.
Gån in i hans portar med tacksägelse,
i hans gårdar med lov;
tacken honom, loven hans namn.
Ty HERREN är god,
hans nåd varar evinnerligen
och hans trofasthet från släkte till släkte.

Psalm 100